

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ : การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

หนังสือทั่วไป

โดย
ชจร สุขรังสรรค์

428.43
ข129ก
จ.3

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ

428 43

7129 ก

7.3

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ : การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โดย

ขจร สุขวังสรรค์

- 3 ก.พ. 2536

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ

183128

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ จาก

ท่านรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ศาสตราจารย์ ดร.สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ รองศาสตราจารย์

ลัดดาวัลย์ หวังพาศิษฐ์ รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

จิราภรณ์ บุญส่ง ที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านสถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใน

ความกรุณาและพลการเมตตาพระคุณเป็นอย่างสูงว่า ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้มีสิทธิปัญญาทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณเนาวรัตน์ นุ่มอุรา

คุณรัชนิภา ทองสนธิ คุณกรรณิการ์ ชาคิมณศรี และคุณธวัชชา เดชสุภา ที่ให้ความช่วยเหลือ

และขอขอบใจนักเรือนที่แม่พิมพ์ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิต มศว ประสานมิตร

รุ่นปี 2532 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

และท้ายสุด ถ้างานวิจัยฉบับนี้มีคุณประโยชน์อยู่บ้าง ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีอันนั้น

แก่คุณประสงค์ สุธรังสรรค์ ผู้ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีมาตลอด ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

บจร สุธรังสรรค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ความหมายของการอ่าน	11
จุดมุ่งหมายของการอ่าน	13
องค์ประกอบของการอ่าน	13
ความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน	14
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	18
หลักการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป	20
กระบวนการสอนอ่าน	23
หลักการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร	29
การสอนคำศัพท์จากบริบท	31
การใช้บริบทช่วยในการสอนศัพท์	32
แบบฝึกหัดแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบท	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริบทช่วยในการอ่าน	36
งานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการใช้โครงสร้างระดับยอด TLS	41
งานวิจัยต่างประเทศ	41
สมมติฐานในการค้นคว้า	44

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวัดและการประเมินผล.....	54
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	61
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	61
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	64
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก.....	
ภาคผนวก ข.....	
ภาคผนวก ค.....	

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สืบเนื่องมาจากการวิจัยเรื่อง "การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" ที่ผู้เขียนได้ทำการวิจัยเมื่อปีการศึกษา 2532 และได้ลงในวารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 : เมษายน 2533 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะต่าง ๆ ว่า นักเรียนมีปัญหาทักษะด้านใด การฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน โดยใช้แบบสอบถามประเภทใช่ / ไม่ใช่ จำนวน 40 ข้อ เป็นทักษะการฟัง 8 ข้อ ทักษะการพูด 12 ข้อ ทักษะการอ่าน 10 ข้อ และทักษะการเขียน 10 ข้อ

ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับทักษะการฟังแม้จะมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าทักษะอื่นถึง 62.88 % ก็ยังถือว่าไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ความสามารถด้านการเขียนซึ่งปรากฏว่าสูงกว่าทักษะการอ่าน 0.04 % ก็ได้หมายความว่านักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนสูงกว่าด้านการอ่านอย่างเห็นได้ชัด การที่นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนรู้คำศัพท์ทั่วไปและคำศัพท์เทคนิคซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่านน้อย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการฝึกฝนทางด้านนี้ไม่พอ และอีกประการหนึ่งการที่นักเรียนพบคำศัพท์ในเรื่องที่กำลังอ่าน ทำให้นักเรียนจำเป็นต้องอาศัยพจนานุกรมเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ การเปิดพจนานุกรมบ่อย ๆ ทำให้กระบวนการคิดที่กำลังเลื่อนไหลถูกสะกิดกั้น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านต่ำ

ปัญหาด้านคำศัพท์เป็นปัญหาที่นักเรียนไทยต้องเผชิญมาตลอดดังปรากฏในผลการวิจัย

ของพิณทิพย์ ทวยเจริญ (พิณทิพย์ ทวยเจริญ. 2515 : 35 - 38) ซึ่งได้ศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านตำราของนิสิตปีที่สองของวิทยาลัยวิชาการศึกษาสองแห่ง พบว่า นิสิตมีข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจความหมายของคำศัพท์มากที่สุด และจากผลการวิจัยของ กองกาญจน์ นิธิพงษ์ (กองกาญจน์ นิธิพงษ์. 2516 : 61 - 62) ซึ่งได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้ผลปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีข้อบกพร่องในการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด

ลภา จินตเสรี (ลภา จินตเสรี. 2521 : 5) ได้สรุปปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้ว่า เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ใหม่ก็ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจ ดังนั้นจึงเริ่มต้นด้วยการใช้พจนานุกรมช่วย ผลก็คือเกิดความท้อถอยและไม่รู้สึกสนุกที่จะอ่านอีกต่อไปที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนไม่เข้าใจวิธืหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ จากเนื้อความในประโยคหรือบริบท (context) ส่วนการใช้พจนานุกรมนั้น นอกจากจะทำให้การอ่านล่าช้าลงมากแล้ว ยังมีผลให้ความคิดของผู้อ่านต้องชะงักลงอีกด้วย เพราะต้องเบนความสนใจไปสู่การค้นหาคำความหมายของคำในพจนานุกรม และเมื่อค้นได้แล้วก็ต้องกลับมาทำความเข้าใจโดยการอ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่พบคำที่ต้องค้นหาคำความหมายในพจนานุกรมเป็นจำนวนมาก สิ่งที่จะตามมาก็คือ ความสนใจในการอ่านก็จะค่อย ๆ หมดไปในที่สุด และเกิดความเบื่อหน่ายขึ้น

นันทนา นิยะพันธ์ (นันทนา นิยะพันธ์. 2526 : 29) ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านว่า ผู้อ่านที่ไม่สามารถอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้นั้น เนื่องมาจากปัญหา 2 ประการใหญ่ ๆ คือ ปัญหาในด้านคำศัพท์ และปัญหาในเรื่องของลักษณะทางวากยสัมพันธ์

ด้านคำศัพท์มักจะมีปัญหา อาจเนื่องมาจาก

1. ผู้สอนเลือกแบบเรียนหรือแบบอ่านที่คัดลอกมาจากวิชาเฉพาะของผู้เรียนในระดับที่ไม่เหมาะสม คือเนื้อหาสูงกว่าความรู้ของผู้เรียน หรือมีแต่คำศัพท์ใหม่มากมายจนผู้เรียนคิดว่า การเรียนอ่านเป็นงานเกี่ยวกับการเรียนรายการศัพท์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย และไม่สามารถเรียนอ่านในลักษณะที่เป็นทักษะในการสื่อความหมายได้

2. นักเรียนไม่รู้จักวิธีที่จะคาดคะเนความหมายของคำ

3. นักเรียนกังวลแต่ความหมายระดับคำ มุ่งแต่จะค้นหาคำแปลจากพจนานุกรมทีละคำ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย บางครั้งการเปิดพจนานุกรม นักเรียนอาจเลือกคำแปลจากรายการที่ให้ไว้หลายความหมายไม่ตรงจุด เพราะคำศัพท์บางตัวมีความหมายขัดแย้งกัน เช่น "scam" หมายถึง ดูผ่าน ๆ ก็ได้ หรือหมายถึงอ่านให้ละเอียดก็ได้

ดังนั้นผู้สอนควรแนะวิธีค้นหาคำอธิบายศัพท์ โดยให้อ่านจนจบย่อหน้า หรือข้อความเพื่อค้นหาคำอธิบายโดยใช้สัญญาณทางภาษา เช่น หน่วยอ้างอิง หน่วยเชื่อมโยงศัพท์ หน่วยสัมพันธ์ความ เครือข่ายวรรคตอน นามรูป และกฎของภาษาที่เรียนมาแล้วเป็นเครื่องมืออธิบายศัพท์ เพราะศัพท์แต่ละคำมิได้มีความหมายตายตัว จะต้องขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่อง

ปัญหาเรื่องความหมายของคำศัพท์นี้มิใช่แต่จะเป็นปัญหาเฉพาะนักเรียนไทยเท่านั้น ยังเป็นปัญหากับนักเรียนในแถบเอเชียอีกด้วย ดังปรากฏในงานวิจัยของ ไคโรวี่ เอฟ บราวน์ (Brown. 1974 : 1 - 11) ได้พูดถึงปัญหาเรื่องความรู้ในเรื่องศัพท์ของนักเรียนประเทศหนึ่งในเอเชียว่าในระดับ Junior High School นั้น นักเรียนรู้คำศัพท์น้อยมาก นักเรียนส่วนใหญ่รู้คำศัพท์เฉพาะที่ใช้กันในห้องเรียน (Classroom words) พอถึงระดับ Senior High School คำศัพท์ที่ต้องเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่ก็เป็นการเห็นเพียงครั้งเดียวแล้วผ่านไป การย่ำค่านั้นมีน้อยมาก บราวน์ได้อ้างผลการสำรวจของ G. Quinn ซึ่งได้ทำการสำรวจ ความรู้ศัพท์ของนักเรียนที่ทำการสอบเข้ามหาวิทยาลัยทุกสาขาวิชาในอินโดนีเซีย ปรากฏว่านักเรียนเหล่านั้นมีความรู้คำศัพท์ (passive vocabulary) อยู่ระหว่าง 900-1000 คำเท่านั้นเอง และไม่ใช่ว่าเพียงรู้คำศัพท์น้อยเท่านั้น นักเรียนเหล่านั้นยังไม่มีจักเลือกใช้คำให้ถูกต้องอีกด้วย (collocation) ซึ่งใช้คำกันอย่างผิด ๆ เช่นใช้ว่า "a comfortable friend" เป็นต้น

เพียร์สันและจอห์นสัน (Pearson and Johnson. 1978 : 12) ได้ให้ความเห็นว่า คำศัพท์มีความสำคัญยิ่งต่อความเข้าใจในการอ่าน ในทำนองเดียวกัน เดล (Dale. 1958 : 1) ที่กล่าวว่า "นักอ่านที่ดีต้องรู้ศัพท์มาก ผู้ที่รู้ศัพท์น้อยจะเป็นนักอ่านที่ดีไม่ได้"

ปัญหาอีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยพบคือนักเรียนไม่สามารถจับใจความหลักและข้อความ

ที่สนับสนุนใจความหลักของเรื่องที่ได้ ฟังนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังไม่รู้จักกระบวนการคิดอย่างมีระบบ นักเรียนเกิดความลังเล ไม่แน่ใจ ถ้านักเรียนสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเรื่องที่อ่านมีการจัดรูปแบบการเขียนแบบใด (Organization or Structure) เช่น จัดรูปแบบโครงสร้างการเขียนแบบบรรยาย หรือให้รายละเอียด (Description or List) รูปแบบเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง (Comparison / Contrast) รูปแบบปัญหาและข้อแก้ไข (Problem / Solution) หรือรูปแบบเหตุและผล (Cause / Effect) ได้แล้ว ก็จะนำไปสู่การหาใจความหลักและรายละเอียดของเรื่องได้เอง สมิต (Smith. 1971 : 16) กล่าวว่า ขณะที่อ่านผู้อ่านจะมีปัญหา หรือความลังเลไม่แน่ใจ (uncertainty) ในด้านตัวอักษร คำ และความหมาย ฉะนั้นในการอ่านต้องพยายามทำให้ปัญหาหรือความลังเลไม่แน่ใจลดลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา และสร้างสื่อการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาอัครมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบท (Context clues) และการหาใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่าน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่านก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ ต่อไป
2. ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาวิชาอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเฉพาะการสร้างสื่อการสอน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ก่อนและหลังการทดลองต่างกัน
2. นักเรียนมีความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียดของเรื่องและโครงสร้างการเขียนเรื่องที่อ่าน ก่อนและหลังการทดลองต่างกัน
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขอบเขตจำกัดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียน 133 คน

2. ระยะเวลา

ในการศึกษาค้นคว้านี้ใช้เวลาในการสอน 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 30 คาบเรียน

3. เนื้อหา

3.1 เนื้อหาเกี่ยวกับการเดาความหมายจากบริบท เป็นแบบฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ ทั้งหมด 10 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยคำนึงถึง ความยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้จากหนังสือแบบเรียนวิชาการอ่าน 5 (Reading Strategies) หนังสือพิมพ์ Student Weekly, The Nation, The Bangkok Post การสร้างแบบฝึกอาศัยแนวความคิดการเดาความหมายคำศัพท์ใหม่จากบริบท (context clues) ของ เดห์ตัน (Deighton. 1964 :29 – 39) และของคลาร์คและซิลเบอร์สไตน์ (Clark & Silberstein. 1977 : 145 : 146) ดังต่อไปนี้

3.1.1 การเดาความหมายจากคำอธิบาย หรือคำจำกัดความ
(Explanation and Definition)

3.1.2 การเดาความหมายจากการกล่าวซ้ำ (Restatement)

3.1.3 การเดาความหมายจากการยกตัวอย่างประกอบ
(Exemplification)

3.1.4 การเดาความหมายจากคำขยาย วลี หรือประโยค (Modifiers)

3.1.5 การเดาความหมายจากคำอุปสรรค ปัจจัยหรือประโยค
(Prefixes / Suffixes / Roots)

3.1.6 การเดาความหมายจากการเปรียบเทียบและเปรียบเทียบ
(Comparison / Contrast)

3.1.7 การเดาความหมายจากหน่วยอ้างอิง (Reference)

3.1.8 การเดาความหมายจากคำเทียบแทน (Substitution)

3.1.9 การเดาความหมายจากโครงสร้างภาษา (Structure)

3.1.10 การเดาความหมายจากคำที่คุ้นเคยมาแล้ว (Familiar Expression)

3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการหาใจความหลักและรายละเอียดของเรื่อง เป็น

ชุดการเรียน 2 ชุด ตามแนวคิดของสมิธ (Smith. 1978 :) ว่ากระบวนการสอน
อ่ามี 2 กระบวน คือ กระบวนการจากล่างขึ้นบน และจากบนลงล่าง

ชุดที่ 1 ใช้กระบวนการจากล่างขึ้นบน (bottom-up process) โดย
ให้ผู้เรียนเข้าใจส่วนย่อยก่อนที่จะเข้าใจความหลักของเรื่อง เริ่มด้วยให้นักเรียนเข้าใจ
หัวข้อเรื่อง (topic) โดยใช้วิธีการ mapping ประโยคหลัก (topic sentence)
การวิเคราะห์ประโยคว่าประโยคใดเป็นประโยค general statement และประโยคใด
เป็นประโยค specific statement เพื่อให้ได้แนวทางเข้าสู่ใจความหลักของเรื่อง

ชุดที่ 2 ใช้กระบวนการจากบนลงล่าง (top-down process) โดย
เน้นใจความหลักของเรื่องก่อนองค์ประกอบส่วนย่อยหรือรายละเอียด (ข้อความที่สนับสนุน
ใจความหลัก) ชุดที่ 2 นี้เป็นบทเรียนโปรแกรม ใช้เป็นบทเรียนเสริมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ
ดียิ่งขึ้น นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้วิธีการฝึกการหาใจความหลัก และ
รายละเอียดของเรื่อง อาศัยแนวการใช้โครงสร้างการเขียนระดับยอด (Top – level
structure) ของ บาร์ทเลต (Bartlette. 1985 : 83) ซึ่งเมื่อนักเรียนสามารถ
หาใจความหลักและรายละเอียดของเรื่องได้แล้วก็จะบันทึกลงในไดอะแกรม หรือวิธี mapping
เพื่อทำให้นักเรียนจดจำได้เร็ว และจำได้นาน

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ชุดการสอน 3 ชุด

4.1.1 ชุดการสอนการเดาความหมายคำศัพท์ใหม่จากบริบท

4.1.2 ชุดการสอนการหาใจความหลักและรายละเอียดที่ใช้กระบวนการ การจากล่างขึ้นบน

4.1.3 ชุดการสอนการหาใจความหลักและรายละเอียดเป็นบทเรียน โปรแกรม โดยใช้แนวการสอนแบบ TLS (Top – level Organization)

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านในด้านต่าง ๆ ได้แก่ สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท (Context clues) สามารถดึงเอาความคิดหลัก (main idea) และข้อความที่สนับสนุนความคิดหลัก (supporting main idea) หรือรายละเอียด (details) พร้อมทั้งสามารถบอกชนิดโครงสร้างการเขียนระดับยอด (top level structure) ได้ว่า ผู้เขียนจัดรูปแบบการเขียนแบบใด เช่น แบบให้รายละเอียด หรือแบบบรรยาย (list or description) แบบเปรียบเทียบ ความเหมือน และความแตกต่าง (comparison / contrast) แบบเหตุและผล (cause / effect) หรือแบบปัญหาและข้อแก้ไข (problem / solution) และสามารถจับรูปแบบการเขียนดังกล่าวหาความคิดหลักและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้โดยคะแนนจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

ความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยอาศัยคำ หรือกลุ่มคำ หรือเครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) ที่อยู่ข้างเคียงคำศัพท์นั้น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นการนิยามคำศัพท์ หรือการอธิบายคำศัพท์ การกล่าวซ้ำ การยกตัวอย่างประกอบ ประโยคหรือวลีที่ขยาย การเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่าง คำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำ การอ้างอิง การใช้คำเทียบแทน โครงสร้างของภาษา และการดึงเอาสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้วมาช่วยในการเดาความหมาย ซึ่งวัดได้โดยคะแนนจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

โครงสร้างการเขียนระดับยอด (top level structure) หมายถึง โครงสร้างการเขียน หรือการจัดรูปแบบการเขียนในการเรียบเรียงความคิด ของผู้เขียนในแต่ละอนุเจต (paragraph) ซึ่งแบ่งเป็นชนิดกว้าง ๆ และสำคัญ 4 ชนิด ได้แก่ โครงสร้างการเขียนแบบบรรยาย หรือให้รายละเอียด (list or description) โครงสร้างการเขียนแบบเปรียบเทียบ แสดงให้เห็นความเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันและความต่างต่างกัน (comparison and contrast) โครงสร้างการเขียนแบบแยกประเด็นให้เห็นเหตุที่เกิดขึ้นและผลที่ได้

จากเหตุอันนั้น หรือจะพูดอีกนัยหนึ่งคือเมื่อก่อนสิ่งนั้นเป็นอย่างไร และหลังจากนั้นสิ่งนั้นเป็นอย่างไร (cause and effect หรือ before and after) และโครงสร้างการเขียนที่ผู้เขียนเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไข หรือจะเรียกว่าเป็นโครงสร้างการเขียนแบบตั้งคำถามและการตอบคำถามก็ได้ (problem and solution หรือ question and answer)

กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom-up process) หมายถึงการสอนอ่าน โดยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียด หรือข้อความสนับสนุนใจความหลักก่อนที่จะเข้าใจใจความหลักของเรื่อง

กระบวนการจากบนลงล่าง (Top-down process) หมายถึงการสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเข้าใจใจความหลักของเรื่องก่อนที่จะเข้าใจรายละเอียดของเรื่องหรือข้อความต่าง ๆ ที่สนับสนุนใจความหลัก

แบบทดสอบฉบับที่ 1 หมายถึงแบบทดสอบวัดความสามารถในการเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบท ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แยกตามประเภทของบริบท ดังนี้

1. Restatement or Inference	9 ข้อ
2. Definition or Explanation	6 ข้อ
3. Familiar Expression	21 ข้อ
4. Comparison and Contrast	4 ข้อ
5. Substitution	13 ข้อ
6. Prefix / Suffix / Root	5 ข้อ
7. Reference	2 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 หมายถึงแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ชนิดเขียนตอบ 9 เรื่อง 47 ข้อ แยกตามชนิดโครงสร้างการเขียน ดังนี้

Description	2 เรื่อง
Comparison / Contrast	3 เรื่อง
Problem / Solution	2 เรื่อง
Cause / Effect	2 เรื่อง

วัดความสามารถในการบอกชนิดโครงสร้างการเรียนรู้	9	ข้อ
วัดความสามารถในการบอกใจความหลัก	9	ข้อ
วัดความสามารถในการบอกรายละเอียด	29	ข้อ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกได้ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 1.3 องค์ประกอบของการอ่าน
- 1.4 ความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน
- 1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
- 1.6 หลักการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป
- 1.7 เทคนิคและกลวิธีในการสอนอ่าน
- 1.8 การอ่านเพื่อการสื่อสาร
- 1.9 การสอนคำศัพท์จากปบริบท

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 การเดาความหมายคำศัพท์จากปบริบท
- 2.2 TLS (Top – level Structure) กับการหาใจความหลัก และ
รายละเอียดของเรื่อง

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษา นักภาษาศาสตร์ นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

การอ่านเป็นกระบวนการในการออกเสียง การตอบสนอง สัญลักษณ์ และ

สร้างภาพพจน์ภายใต้สัญลักษณ์นั้น ๆ โดยอาศัยประสบการณ์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย (Fries. 1963 : 131, Stauffer. 1965 : 5, Strang and others. 1961 : 8, ประเทิน มหาพันธ์. 2523 : 17, บำรุง ไตรรัตน์. 2524 : 111)

การอ่าน คือ การมีปฏิกริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านเป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน (Widdowson. 1979 : 174, Shaw. 1973 : 272)

การอ่านเป็น "เกมส์การเราทางภาษาเชิงจิตวิทยา" กล่าวคือเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างข้อความขึ้นมาใหม่ หรือได้ตั้งสมมติฐานหรือเดาเรื่อง เดาคำความหมายสิ่งที่อ่านขึ้นมาแล้วจึงหาข้อยืนยันสมมติฐาน หรือการเดาของตนว่าเดาถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านจะใช้ความซ้ำซ้อนของภาษา (Redundancy) เพื่อเดาคำความ และจะเลือกสุ่มจากเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยเสียง และตัวอักษร (Graphophonic) วากยสัมพันธ์ (Syntax) และความหมาย (Semantic) เป็นเครื่องช่วยแนะนำการเดาคำความนั้น ๆ ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเดาให้ถูกต้อง โดยอาศัยตัวแนะ (Cue) น้อยที่สุด และการสร้างความหมายของผู้อ่านจะกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ เป็นกระบวนการวัฏจักร คือทำการสุ่มข้อความ (Sampling) การเดาเรื่อง (Prediction) การทดสอบว่าสิ่งที่ผู้อ่านคิดหรือเดาล่วงหน้าไว้นั้นถูกต้องตรงกับเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ยืนยันกับข้อคิดนั้น (Confirmation) และสร้างความหมายขึ้นมาใหม่ (Meaning Construction) ถ้าสิ่งที่เดาไว้ไม่ถูกต้อง ผู้อ่านก็จะเปลี่ยนแปลงแนวความคิดใหม่ กระบวนการนี้ในลักษณะนี้จะดำเนินไปเรื่อย ๆ ขณะที่อ่าน (Goodman. 1982 : 5-6)

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง ต้องอาศัยความสามารถของผู้เรียน ในการที่จะบูรณาการทักษะทางภาษา ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถหาความหมายของสิ่งที่อ่านที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวสัญลักษณ์ ตัวอักษรและภาษาเขียนได้

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่าน มิลเลอร์ (Miller. 1971 : 10) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายการอ่านออกเป็น 6 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อเข้าใจอย่างกว้าง ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดแล้วจับใจความสำคัญต่อไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างดั่งแท้
5. อ่านเพื่อวิจารณ์
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความ หรือแนวคิด

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้แบ่งจุดประสงค์ของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

1.3 องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 319) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดของการอ่าน คือ สติปัญญาทั่วไป (General intelligence) ในด้านความสามารถในการคิด (the ability of thinking) เหตุผล (reasons) การแก้ปัญหา (problem solving) และส่วนสำคัญรองลงมาก็คือ ความสามารถของผู้อ่าน เกี่ยวกับคำศัพท์ ความสามารถในการแปลรหัส ความสามารถในการรวมความหมายเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ความสามารถทางโครงสร้างภาษา วุฒิภาวะ (maturity) พื้นฐาน และประสบการณ์ (background and experience) ความสนใจ (interest) และ รูปแบบการเขียน (style) ของแต่ละคน

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถที่จำเป็นในการอ่านโดยทั่วไปว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ความสามารถในการที่จะ

เข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากประโยค ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค ความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญและความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญ และความสามารถที่จะสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออก และความสามารถที่จะระบุท่วงน่านองการเขียนของผู้เขียน

1.4 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนั้นถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่านโดยทั่วไปก็เพื่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วจึงจะเกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน ในภายหลัง ในทางตรงกันข้ามถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจก็จะทำให้เกิดความสับสนและเบื่อ ไม่สามารถหาข้อมูลที่ต้องการได้ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องทราบองค์ประกอบพื้นฐานบางประการของการอ่าน เพื่อจะได้ฝึกให้นักเรียนทักษะการอ่านที่ถูกต้อง

ดอร์สัน (Dawson. 1959 : 177) ได้วางแผนการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเข้าใจคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
2. ฝึกให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคำนึงเรื่องที่อ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร เป็นต้น
3. ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือแก้ปัญหาโดยการเล่าเรื่องทั้งทำให้นักเรียนทายต่อไปว่าจะเป็นอย่างไร
4. ฝึกอ่านให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยให้ดูภาพหรือสิ่งอื่นที่ผ่านประสาทสัมผัสทั้งหก
5. ฝึกให้อ่านโดยกำหนดว่าต้องให้รู้อะไรบ้าง
6. ฝึกให้อ่าน เพื่อให้ทราบการจัดระเบียบ หรือแนวการจัดลำดับความของเนื้อหา

7. ฝึกให้อ่านเพื่อสังเคราะห์รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกันโดยกำหนดให้อ่านและวิจารณ์สิ่งที่อ่าน

ฟรอสต์ (Frost. 1976 : 43) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านการเรียงคำ (Verbal factor) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยง ความหมายของคำต่าง ๆ และความสามารถในการจัดลำดับขั้นตอน (Organization) ของข้อความได้
2. องค์ประกอบด้านคำ และความหมายของคำ (Word factor) หมายถึง รูปแบบของคำ และความหมายของคำนั้น (individual word form and their meanings)
3. องค์ประกอบด้านความคิดอย่างมีเหตุผลทางนามธรรม (Abstract reasoning) เพื่อสังเคราะห์ใจความของเรื่องที่อ่าน

ทฤษฎี Schema และการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตามหลักการของทฤษฎี Schema นั้นถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ทฤษฎี Schema ตั้งสมมติฐานว่าความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้าง มิใช่มีรูปแบบ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็น ซึ่งก็คือ Schema ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหาก Schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

คาร์เรลและไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 560) แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็นสองชนิด คือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schemata) หมายถึงการที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียน

เชิงสาธกโวหาร นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สีกว่ต่อลักษณะโครงสร้างของการเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ ในขณะที่อ่านจะช่วยอย่างมากในด้านความเข้าใจและความทรงจำลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนของเรื่องราวต่าง ๆ จะแตกต่างกันไป และมักจะมีลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิทานหรือเรื่องสั้นนั้น ก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Begining) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอบจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างข้อเขียนทั้งหมด โครงสร้างของข้อเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่าย และเป็นที่คุ้นเคยกันมากจนอาจจะนับได้ว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะโครงสร้างข้อเขียนประเภทนี้มักจะไม่วุ่นวาย มีวัฒนธรรมของแต่ละชาติไปแทรกซ้อนได้มากเหมือนกับลักษณะการเขียนประเภทอื่น ๆ ผู้อ่านส่วนมากมักจะมีโครงร่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นการเล่าเรื่อง (Narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือการที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธุรกิจ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงร่างความคิดแขนงนี้จะรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน

ทราบาซโซ (เตื่อนใจ. 2529 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Trabasso. n.d.) กล่าวว่า กระบวนการของความเข้าใจในการอ่านตามหลักทฤษฎี Schema ก็คือกระบวนการแปลกลุ่มประโยคไปสู่ลำดับของความรู้หรือสิ่งที่มีความต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล กระบวนการดังกล่าวนี้ต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปของความหมายของคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นประโยค กระบวนการสร้างความต่อเนื่องของเหตุผลนี้ต้องอาศัยข้อวินิจฉัยหรือการสรุปความ ผู้อ่านเรื่องต้องสร้างความต่อเนื่องของเหตุผลและนำความรู้หรือสิ่งที่อยู่ในความจำของตนมาใช้เพื่อให้รู้ความหมายของเหตุการณ์อันปรากฏอยู่เป็นลายลักษณ์อักษร ด้วยเหตุนี้ความรู้หรือสิ่งที่ผู้อ่านจะทำหน้าที่ต่าง ๆ ใน

กระบวนการอ่าน เช่น การสร้างเรื่อง การทบทวนเรื่อง การตอบคำถาม หาเหตุ-ผลที่เกิดขึ้น และข้อเท็จจริง การสรุปย่อเหตุการณ์ การให้ความคิดเห็นต่อการเล่าเรื่อง เป็นต้น นั่นคือ Schemata ของผู้อ่าน เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่าน

จากแนวคิด Schema พอจะสรุปได้ว่า ในการอ่าน ความเข้าใจจะเกิดขึ้นก็ต้องมีองค์ประกอบเหล่านี้คือ

1. ความรู้ทางภาษา
2. ประสบการณ์ความรู้ทั่วไป ซึ่งรวมถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาของผู้อ่านที่มีต่อสิ่งที่อ่าน

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น ๆ

4. โครงสร้างของข้อเขียน^๑

บอนด์และทิงเกอร์ (Bond and Tinker, 1957 : 235) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า ต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในด้านต่อไปนี้ คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) ซึ่งถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้านักเรียนรู้ความหมายของคำไม่มากพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) ก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำได้ เมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะไม่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะเข้าใจความหมายของคำแต่ละกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและกลุ่มคำด้วยนักเรียนที่ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าว จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

4. ความเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคอนุเจต การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง

ประโยคนั้นค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ เมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ โดยมองเห็นความสัมพันธ์ของอนุเจตด้วย

เมื่อพิจารณาความเข้าใจในการอ่าน ดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับภาษาทั้งคำ คำ ความหมาย และการเรียงร้อยคำ รวมทั้งความสามารถด้านการคิด การมองเห็นความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ในแต่ละย่อหน้าที่มีต่อกัน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดี ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องแสวงหาแนวทางการฝึกการอ่านให้กับนักเรียน

1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านนั้น ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านต่าง ๆ กัน เช่น บางครั้งอ่านเพื่อความรู้ หรือเพื่อหาข้อมูล บางครั้งอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งการอ่านด้วยเป้าหมายต่างกัน ก็ทำให้เกิดระดับความเข้าใจในการอ่านต่างกันไปด้วย แต่โดยทั่วไปแล้ว ผู้เชี่ยวชาญการอ่านหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจไว้ดังนี้

สมิธ และแบเรต (Smith and Barrett. อ้างอิงมาจาก Harris and Sipay. 1979 : 317) ได้แบ่งระดับความเข้าใจเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension)
เป็นความเข้าใจพื้นฐาน คือ การที่ผู้อ่านเข้าใจตามอักษรว่าผู้เขียนเขียนอย่างไร
2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สามารถโยงเข้ากับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้ (Inference)
3. ระดับความเข้าใจที่จะประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation)
4. ระดับความเข้าใจที่ทำให้เกิดทัศนคติ เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้ (Appreciation)

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974 : 147 - 148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยพื้นฐานจาก Sanders ซึ่งดัดแปลงจาก Bloom's Taxonomy ออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความ หรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจ หรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาชี้ ให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้ จนประสบความสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจสอบส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเดิม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกัน แล้วจัดเรียบเรียงใหม่
7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางแผนแล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่าน อะไรบ้างที่เป็นจริง (Facts) และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อของเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน เป็นส่วนสำคัญ

ที่จะเป็นตัวกำหนดขอบข่าย วัตถุประสงค์ และพฤติกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ การจะสอนอ่านให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในระดับใด ยังต้องพิจารณาในด้านความพร้อมของผู้เรียนด้วย และสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีประสบการณ์และทักษะทางภาษายังไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาเฉพาะความสามารถในการแปลความตีความ ขยายความ สรุปความ และจับใจความสำคัญเท่านั้น

1.6 หลักการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป

รัสเซล (Russell. 1963 : 198 - 199) ได้เสนอวิธีฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. ให้นักเรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้เลือกคำบอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้อ่าน
4. รวบรวมความคิดที่อ่านจากเรื่องแล้ว เขียนโดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนอ่าน ดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบ ต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนไล่เลี่ยกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกเด็กอ่านโดยมีครูช่วย ก็ควรมีการฝึกให้อ่านด้วยตนเอง ในสัดส่วนเดียวกัน
4. จัดบทเรียนและกิจกรรมให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กด้วย
5. การเอาใจใส่เด็กที่มีปัญหา ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กเหล่านั้น
6. ควรมีการวางแผน เพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของเด็ก ให้สอดคล้องกัน

ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

กูดแมน (Goodman. 1987 : 162) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสอนอ่าน ดังต่อไปนี้

1. Sampling หมายถึง การที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่านและเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน
2. Prediction เป็นการคาดคะเน หรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด
3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่า สิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นถูกต้องหรือไม่
4. Correction เป็นการแก้ไขหรือปรับ หรือจัดระบบความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

อุทัย ภิรมย์รัตน์ (อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2527 : 17 - 18) ได้เสนอแนวทางการฝึกการอ่าน ดังนี้

1. Setting purposes in reading หมายถึง ให้รู้จักกำหนดเป้าหมายประสงค์ในการอ่านก่อนที่จะอ่านไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าต้องการทราบอะไร
2. Understanding the language patterns หมายถึง ให้พยายามทำความเข้าใจรูปแบบของภาษาจากข้อความที่อ่าน เช่น พิจารณาโครงสร้างประโยค และค้นหาความหมายของคำศัพท์
3. Understanding by using the context clue หมายถึง ทำความเข้าใจโดยอาศัยสิ่งชี้แนะจากข้อความ เช่น การสังเกตข้อความต่อเนื่อง ก่อน - หลัง คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายกัน (Synonym) และการสรุปความ (Summary) เป็นต้น
4. Reading with prediction หมายถึง การสอนให้ผู้เรียนรู้จักการคาดการณ์ล่วงหน้าในเวลาอ่าน

5. Confirming what you have predicted from reading หมายถึง การทดสอบยืนยันว่า สิ่งที่คาดการณ์ไว้ถูกต้องหรือไม่เพียงใด ซึ่งอาจจะตรวจจาก พจนานุกรมหรือคำเฉลย (ถ้ามี) เป็นต้น

6. Integrating of meaning คือ หลอมความคิดเป็นความเข้าใจ โดยรวบรวมความจำจากที่อ่าน

เตือนใจ ดัชนีมาตรฐาน (เตือนใจ ดัชนีมาตรฐาน. 2529 : 102 - 103)

เสนอแนะแนวทางการสอนอ่าน ดังนี้

1. การสอนอ่านควรจะเน้นกลวิธีการอ่าน แต่ถ้านั้นมากเกินไป ก็อาจเป็นโทษเหมือนกัน เพราะผู้เรียนจะมุ่งแต่กลวิธีขั้นต่ำจนไม่สามารถเรียนรู้ถึงระดับความหมาย ทั้งนี้เพราะ กลวิธีระดับต้นนั้น เป็นไปในลักษณะของรูปธรรม เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียง โครงสร้างระดับพื้นผิว เป็นต้น

2. ผู้อ่านจะมีความสามารถในการกลวิธีการอ่านมากขึ้นน้อยผิดกัน และจะใช้กลวิธีการอ่านแตกต่างกันออกไป แล้วแต่องค์ประกอบของคนที่มียุ่เดิม ดังนั้นการสอนไม่ ความมุ่งเน้นอยู่ที่วิธีเดียว ควรจะใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างมารวมกัน และเอกสารประกอบการสอน ควรจะประกอบขึ้นด้วยเรื่องที่มีเนื้อหา และลักษณะการเขียนต่าง ๆ กัน

3. อัตราความเร็วในการอ่าน เป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งของความเข้าใจ การอ่านจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อ การอ่านนั้น ใช้อัตราความเร็วที่เหมาะสม แต่ก็ต้องคำนึงว่า อัตราความเร็วของผู้อ่านต้องแปรไปตามความยากง่าย ของสิ่งที่กำลังอ่าน จุดมุ่งหมาย และภูมิหลังของผู้อ่านด้วย

จากข้อเสนอแนะหลักการในการสอนอ่านโดยทั่วไป ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้เสนอแนะมีหลักการสำคัญที่ตรงกัน คือ การบูรณาการ กลวิธีหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เพื่อให้สามารถถึงความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาให้ได้ แต่กลวิธีที่ สอนนั้นแตกต่างกันบ้าง ในรายละเอียด ขึ้นอยู่กับว่าผู้ใดยึดแนวคิดหรือทฤษฎีใดเป็นพื้นฐาน ซึ่งผู้สอนที่ดีควรจะได้ บูรณาการข้อเสนอแนะเหล่านั้นก่อนนำไปเป็นแนวทางในการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมต่อไป

1.7 กระบวนการสอนอ่าน

กระบวนการในการสอนอ่านที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้มีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด สรุปได้จากข้อคิดของ สมิธ (Smith. 1978) ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom-up process) ซึ่งหมายถึง การสอนอ่าน โดยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของเสียง ตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และ พยัญชนะ ก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาเป้าหมายที่เรียน การประสมคำ และการตีความจากประโยคพื้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้ในการพัฒนามาก และมีข้อเสียที่ผู้เรียนจะเบื่อหน่าย การอ่าน เพราะต้องใช้เวลามาก และขัดกับความรู้สึกที่ต้องการตามธรรมชาติ นั่นคือ ความหมายของภาษาที่ผู้อ่านต้องการได้รับในการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนี้บางครั้งคำต่าง ๆ ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ตามพยัญชนะ และสระที่คล้ายกัน ด้วย เช่น

cat charter character Caesar เป็นต้น

การเรียนด้วยการประสมพยัญชนะ และสระ ซึ่งไม่ใช่วิธีที่จะช่วยให้ การอ่านของผู้เรียนได้รับความหมายของเสียง ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องนัก

ข้อดี คือ ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดขององค์ประกอบได้ดี เช่น พยัญชนะ สระ และไวยากรณ์ ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าคิด คือ การเรียนภาษานั้นเอง เป้าหมาย คือ การนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้มากกว่าการที่จะเข้าใจว่าภาษาเป็นอย่างไร

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top-down process) หมายถึง กระบวนการสอนที่เป็นการให้ความหมายแก่ผู้เรียนก่อน การให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ใน ความเข้าใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่น ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้จากพื้นฐานทางทฤษฎีจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ที่ว่ามนุษย์ จะสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่าน เป็นสำคัญ และการอ่านเป็นกระบวนการทางการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการ

ทางความคิด ซึ่งกระบวนการทางความคิดจะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และอนุเจต (paragraph) หนึ่ง ๆ เป็นที่เข้าใจได้ จากประสบการณ์ของผู้อ่าน ที่ฝึกตีความของสิ่งที่เขียนด้วยความคิดของตนเอง สมองซิกขวาจะทำงานและระลึกสิ่งที่อ่านได้ดี การจำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และเนื้อเรื่องต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในตัวอักษรที่พบเห็นได้มากพอที่จะพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะต่อมาได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2523 : 85 - 86)

1.7.1 เทคนิคการอ่านโดยการใช้บริบท (Context Clue)

เป็นการฝึกอ่านโดยการใช้อาศัยบริบท หรือข้อความแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของศัพท์ที่ไม่เข้าใจความหมาย หรือไม่รู้จักมาก่อน และซิลเบอร์ไคน์ (Clarke and Silbersteine. 1977 : 145 - 146) กล่าวว่า การเดาความหมายของศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการตีความหมายของคำ และผู้อ่านควรทราบด้วยว่า บริบทมีทั้งแบบที่ต้องอาศัยโครงสร้าง และแบบที่ต้องอาศัยความหมาย นอกจากนี้ในการสอนอ่านผู้สอนควรเน้นเรื่องการซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy) โดยอาศัยตัวอย่างชนิดต่าง ๆ ของบริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำให้ผู้เรียนเห็นอย่างชัดเจน

๔ เดห์ตัน (Deighton. 1964 : 29 - 39) กล่าวว่า การอาศัยบริบทเพื่อช่วยในการตีความหมายของศัพท์เป็นสิ่งที่ทำได้ และมีประโยชน์อย่างยิ่งทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนักเขียนตำราต่างก็ทราบว่า คำบางคำอาจใหม่และยากเกินไป จึงพยายามจัดหาบริบทไว้ช่วยผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้น เดห์ตันได้แบ่งบริบทออกเป็น 6 ชนิด คือ

1. การให้คำจำกัดความของคำยาก (Definition)
2. การใช้คำหรือข้อความที่มีความหมายซ้ำกัน ที่ผู้เขียนคิดว่ายากสำหรับผู้อ่าน (Restatement) ซึ่งลักษณะนี้ ผู้เขียนอาจใช้คำซึ่งเป็นสัญญาณ (Signal) เช่น or, in the other words หรือ that is
3. การยกตัวอย่างประกอบคำใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้ความหมายของคำนั้น ๆ

ชัดเจนขึ้น (Examples) โดยใช้คำซึ่งเป็นคุณเจ้านำ เช่น such as, like, for instance หรือ for example

4. การขยายความของคำใหม่โดยใช้วลี หรืออนุประโยค (Modifiers)

5. การอาศัยการคิดอย่างรอบคอบของผู้อ่านว่า คำใหม่นั้น ควรจะมีความหมายอย่างไร จึงจะอยู่ในประโยคหรือบทอ่านนั้นได้ (General Context) ซึ่งย่อมหมายความว่า บางครั้งผู้อ่านจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานว่า คำนั้นควรจะหมายความว่าอย่างไร และเมื่ออ่านต่อไปแล้วผู้อ่านยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานนั้นก็ได้อีก

6. การให้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำใหม่ (Contrast) ซึ่งผู้เขียนอาจใช้คำซึ่งเป็นคุณเจ้านำ เช่น "but" เพื่อเป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่า คนกำลังจะให้ความหมายตรงกันข้าม

7. การอธิบายหรือบอกรายละเอียดเกี่ยวกับคำใหม่นั้น (Details) *จน*

1.7.3 เทคนิคการอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-level Structure)

บาร์เลตต์ (Bartlett, 1985 : 83) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างระดับยอด (TLS) ว่า เป็นรูปแบบของการเรียบเรียงใจความสำคัญที่สุดของเรื่อง โดยมองแก่นโครงสร้างของเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบข้อความทั้งหมดของเรื่อง

ในการอ่าน ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจรูปแบบการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่า ผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่านและใจความสำคัญคืออะไร ผู้อ่านย่อมจะอ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งการจับใจความสำคัญ และการหาข้อมูลละเอียดของเรื่อง โดยที่ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Schema) เข้าช่วยได้บ้าง นอกจากนี้ยังช่วยทำให้จำเรื่องที่อ่านได้นาน สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ และย่อเนื้อหาที่อ่านได้เร็ว และช่วยให้เขียนเรื่องได้ดีขึ้น

โครงสร้างระดับยอดที่ใช้กันทั่วไป จะแบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. การพรรณนา (Description) เป็นรูปแบบบรรยายรายการ (listing)

ของการรวมกลุ่มของสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นชนิดเฉพาะ นั่นคือ สิ่งหนึ่งจะเป็นข้อย่อยของอีกข้อหนึ่ง (topic) การพรรณานี้ให้รายละเอียดของหัวเรื่องโดยการเสนอคุณสมบัติลักษณะเฉพาะ หรือเครื่องแวดล้อม มักมีคำ many, all, several เป็นคำซึ่งเป็นคุณเจ้านำอยู่ในข้อความ

2. ปัญหา - การแก้ไข (Problem - Solution)

เป็น TLS ที่ประกอบด้วยความเป็นเหตุ - ผล ทุกรูป ซึ่งมีใจความคาบเกี่ยวกัน (overlap) ระหว่างการเสนอปัญหาและการแก้ไข และอย่างน้อยที่สุด ต้องมีส่วนประกอบข้อหนึ่งที่สามารถสกัดกัน (Block) ปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนได้ TLS รูปแบบนี้มักจะมีคำซึ่งเป็นคุณเจ้านำในข้อความ ดังต่อไปนี้ problem.....solution, question.....answer, this had to be done.....this is how we did it.

3. ความเป็นเหตุ - ผล (Cause - Effect / Before - After)

เป็น TLS ที่เป็นส่วนประกอบของความเป็นเหตุ - ผล ถูกรวมเข้าเป็นกลุ่มบอกให้รู้ว่าอะไรเกิดก่อน และอะไรเกิดหลัง และเกี่ยวข้องเป็นเหตุ - ผล หรือ กึ่งเหตุ - ผล ซึ่งกันและกัน และเน้นที่การเสนอความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุ - ผลกัน และมักจะมีคำซึ่งเป็นคุณเจ้านำในข้อความดังต่อไปนี้ before.....as a result, as, then, if, although

4. การเปรียบเทียบของ 2 สิ่ง ในแง่ความเหมือนหรือคล้ายคลึงกันกับ

ในแง่ความแตกต่างกัน (Comparison/Contrast)

เป็น TSL ในลักษณะที่ชี้ให้เห็นความเหมือนกันหรือต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อหรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความสำคัญของเรื่องมาจัดหรือเรียบเรียงในลักษณะของการเปรียบเทียบหรือขัดแย้งกัน การเปรียบเทียบนี้จะแตกต่างกัน TLS ชนิด ปัญหาการแก้ไข หรือความเป็นเหตุ - ผล ตรงที่รูปแบบไม่ได้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นเหตุ - ผล แต่อยู่บนพื้นฐานของความเหมือนหรือต่างกัน และมักจะมีคำซึ่งเป็นคุณเจ้านำ ในข้อความดังต่อไปนี้ contrast, different, same, on the other hand, just as.....so, whereas, two, in spite of.

ลักษณะกิจกรรมที่ใช้

การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด เพื่อที่จะให้นักเรียนบรรลุถึงขั้นตอนนี้ เดวิดสัน (Davidson. 1982 : 52 - 56) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่ากิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนเกิดความคิดในขณะได้อ่านได้ คือ วิธีการ Mapping ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้อ่านจะต้องถอดถ่ายข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาอยู่ในรูปแบบของ Maps วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องได้อย่างชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการที่ครูสามารถที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ลักษณะของ Maps นั้น ทำได้หลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านว่าต้องการจะเขียนออกมาในรูปใด เช่น

4. pair legs

black body

1. introduction

BLACK
SPIDERS

3. habits

use for report

try encyclopedia

(Hauf. 1971 : 228)

Ms.Higgin's life line

adulthood

birth childhood

marriage children

teenagers old age

pleasant

unpleasant

achievement

failures

happiness

brave

happy

sense of loss

(Davidson. 1982 : 53)

1.8 หลักการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

1.8.1 แนวคิดในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมมากที่สุด งานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศได้ให้ความสำคัญของการนำองค์ประกอบด้านการสื่อสารเข้ามามีส่วนในการสอน (Taylor. 1983 : 72)

วิดโดลสัน (Widdowson. 1978 : 86) กล่าวว่า ถ้าผู้อ่านต้องการมีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารแล้ว ผู้อ่านจะต้องพัฒนากระบวนการในการตีความ เพื่อที่เขาจะสามารถหาความหมายจากสิ่งที่อ่านได้จากเนื้อเรื่อง วิดโดลสัน แบ่งความสามารถในการอ่านออกเป็นสองระดับ คือ ระดับความเข้าใจ (Comprehending) หมายความว่า ผู้อ่านใช้ความสามารถทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ แปลความหมายของประโยคโดยถือว่าประโยคนั้นเป็นหน่วยหนึ่งทางภาษาศาสตร์ ส่วนความสามารถอีกระดับหนึ่ง คือ ความสามารถในการตีความหมาย (Interpreting) ซึ่งผู้อ่านจะไม่เพียงแต่แปลความหมายจากคำและประโยคเท่านั้น แต่ยังตีความของประโยคนั้น โดยดูจากความสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ด้วย โดยถือว่าเรื่องที่อ่านเป็นบทสนทนาระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

1.8.2 ยุทธวิธีในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังได้กล่าวมาแล้ว พอที่จะสรุปยุทธวิธีในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารได้ ดังนี้ (วิสารว จิตวิตร. 2528 : 43 - 45)

1. ก่อนการอ่านข้อความใด ๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้า จากหัวข้อเรื่อง หัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิค Scanning กวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งที่ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำถามที่จะอ่านข้อความ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของศัพท์ที่ยากจากข้อความในบริบท (Context)

โดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน (Infer) ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรรู้ความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าที่ประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main Idea) และข้อความสนับสนุน (Supporting Details) ได้ สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่า ข้อความนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความบรรยาย ให้ตัวอย่าง หรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่ จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือถ่ายทอดข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Transfer of Information) ดังนี้

5.1 การถ่ายทอดข้อมูลที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ เป็นต้น

5.2 การถอดความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ แผนภูมิ และรูปภาพ เป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตาราง หรือย่อหน้าสั้น ๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือ ผู้อ่านพยายามอ่านเนื้อหาข้อมูล แล้วนำมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหา (ตอบคำถาม) บางอย่าง

1.8.3 การนำเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็คือมีการใช้ภาษาที่ใช้กัน ในสถานการณ์ชีวิตประจำวันจริง ๆ และมีการใช้เนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวัน ในการสอน ภาษามากกว่าการใช้เนื้อหาที่ผลิตขึ้นเพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ จอห์นสัน (Johnson . 1984 : 2 - 11) กล่าวว่า การนำเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาสามารถแก้ปัญหาค้นคว้าในการซับซ้อนของไวยากรณ์และความหมายได้ ตัวอย่างเช่น

การฝึกทักษะการอ่านโดยการใช้อ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนเคยได้ฟังหรืออ่านข่าวนั้นเป็นภาษาประจำชาติหรือภาษาของเขาเองมาก่อนแล้ว เมื่อมาอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในเรื่องเดียวกันก็สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นหรืออาจจะทราบความหมายได้โดยทันที

1.9 การสอนคำศัพท์จากบริบท

การสอนคำศัพท์ที่มีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอนภาษาทุกภาษา เอ็ดการ์ เดล (Dale. 1971 : 5) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่มีต่อการเรียนภาษาว่า การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น เป็นการพัฒนาความคิดรวบยอด ความก้าวหน้าในการเรียนรู้คำศัพท์ และความก้าวหน้าในการเรียนภาษาไปด้วยกันเสมอ ดังนั้นเราจะพบว่าเด็กที่เรียนภาษาได้ดี จะมีความรู้เรื่องความหมายของคำศัพท์กว้างกว่าผู้อื่น

ซีล่า บิน (Been. 1975 : 233 - 242) ได้กล่าวว่า การสอนคำศัพท์เป็นจุดสำคัญสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศ และวิธีที่ดีที่สุดในการสอนคำศัพท์ก็คือการสอนโดยวิธีฝึกการใช้คำศัพท์ในบริบท (Context) ซึ่งการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีนี้มัน เป็นพื้นฐานอย่างดีของการฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบท นอกจากนั้นในเรื่องการอ่านนั้น ซีล่า บิน ยังเน้นว่า ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของศัพท์ในเนื้อความที่อ่านทุกตัวก็สามารถอ่านเข้าใจเรื่องได้ แต่เนื่องจากแนวโน้มและวิธีการในการสอนคำศัพท์ใหม่โดยวิธีให้อ่านนั้น มีจุดมุ่งหมายและวิธีการคล้ายคลึงกับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการสอนโดยเน้นความเข้าใจในคำศัพท์แต่ละคำจึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ความหมายของคำศัพท์ของคำศัพท์ทุก ๆ คำ

ในเรื่องการเดาความหมายจากบริบทนี้ เดล (Dale. 1971 : 37 - 38) เนชั่น (Nation. 1974 : 18) และเพียซ (Pierce. 1975 : 254) ต่างก็เห็นว่าบริบทเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเข้าใจคำศัพท์มาก โดยให้เหตุผลว่า ความหมายของคำใดคำหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับคำอื่น ๆ ซึ่งอยู่ข้างเคียง เช่น คำว่า roll ใน breakfast roll และ roll call ต่างก็มีความหมายผิดไปจากกัน กล่าวคือ roll ตัวแรกหมายถึงขนมปัง และ roll

ตัวหลัง หมายถึง ข้อบัญญัติ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรจะได้รับการศึกษาให้เดาความหมายของคำที่ไม่รู้จากคำที่รู้แล้วอีกด้วย

การใช้บริบทช่วยในการสอนคำศัพท์

โคโรซี เอฟ บราวน์ (Brown. 1974 : 1 - 11) ได้กล่าวถึงเรื่องคำศัพท์ว่า การเพิ่มปริมาณของคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนนั้นไม่มีจุดจบในตัวเอง ผู้เรียนภาษามีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงความรู้ด้านคำศัพท์อยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความเข้าใจทั้งทางด้านการฟังและการอ่าน ซึ่งทักษะทั้งสองประการนี้ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งที่ได้ยินหรือได้อ่านอย่างแท้จริง อีกส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การเดาหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะต้องเป็นเช่นนั้น เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนในด้านทักษะการฟังและการอ่าน จึงควรสอนให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับกลุ่มคำที่ไปด้วยกันเสมอ (collocation) คำที่มีมักจะไปด้วยกันนี้จะช่วยกำหนดขอบเขตของความหมายซึ่งกันและกัน กลุ่มของคำที่ไปด้วยกันก็เช่น to shine brightly, a rare book, a member of a club, to draw a distinction between เหล่านี้เป็นต้น

การสอนคำศัพท์เป็นกลุ่มคำนี้จะทำให้ผู้เรียนรู้ว่า คำอะไรจะไปด้วยกันได้ หรือรู้ว่าคำใดใช้อย่างไรนั่นเอง เช่น เขาจะรู้ว่า convenient ไม่ใช้กับคน ดังนั้นประโยคที่ว่า "I am not feeling very convenient about next week." จะเป็นประโยคที่เขาไม่คาดคิดว่าจะพบเห็นหรือได้ยินเป็นอันขาด

นอกจากนั้นบราวน์ยังเสริมอีกว่า การเรียนคำศัพท์จากบัญชีศัพท์ แล้วแปลความหมายในแต่ละคำนั้น เป็นสิ่งที่น่าเบื่อและเป็นอันตราย เพราะจะทำให้เกิดความคิดรวบยอดที่ผิด ๆ และเกิดการนำไปใช้อย่างผิด ๆ ได้ ซึ่งผู้เขียนตำราเรียนและครูอาจารย์จำนวนมากตระหนักถึงอันตรายในเรื่องนี้ จึงมักจะสอนคำศัพท์โดยให้พูดหรือ เขียนเป็นประโยคแบบฝึกหัดส่วนใหญ่ในปัจจุบันจึงมักให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่างให้เป็นประโยค หรือจับคู่ส่วนของประโยคเข้าด้วยกัน หรือใช้แทนคำในประโยคด้วยคำอื่นที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกัน หรือให้แต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้เหล่านี้เป็นต้น

แบบฝึกหัดแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบท

ยอร์ค ซี. ยอร์คีย์ (Yorkey. 87 - 96) ได้กล่าวว่า ในเวลาอ่านหนังสือนั้นมีวิธีการ 3 วิธี ที่จะเรียนรู้ความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยได้ วิธีหนึ่งคือการหยุดอ่านเพื่อเปิดพจนานุกรม แต่วิธีนี้จะใช้ก็ต่อเมื่อ 2 วิธีแรก ใช้ไม่ได้ผลแล้ว 2 วิธีแรกนั้นก็คือ การเดาความหมายจากรูปของคำหรือจากรากศัพท์ที่เราคุ้นเคยหรือรู้ความหมายมาก่อนแล้ว และอีกวิธีหนึ่งก็คือ การเดาความหมายจากบริบท (Context) แต่ต้องจำไว้เสมอว่า การเดาความหมายจากสองวิธีนี้ ใช้ไม่ได้กับคำทุกคำ และนอกจากนั้นการเดาความหมายจากสองวิธีนี้อาจทำให้เกิดการเข้าใจความหมายที่ผิดได้ ดังนั้นผู้ใช้วิธีเดาที่ถูกต้องแม่นยำและโอกาสผิดมีน้อยที่สุดนั้น ควรจะเป็นผู้ฝึกการเดาไว้บ้างพอสมควร

ยอร์คีย์ ได้เสนอแนะแบบฝึกหัดที่ใช้ฝึกการเดาคำศัพท์ไว้ 3 วิธีคือ

ก. ใช้วิธีขยายความเพิ่มขึ้นทีละน้อย ในแต่ละแบบฝึกหัดจะประกอบด้วยประโยค 3 ประโยค ซึ่งแต่ละประโยค จะมีคำที่ไม่มีความหมาย (non - sense) ประโยคละ 1 คำ เพื่อให้เดาความหมายซึ่งอาจจะเป็นไปได้หรือไม่ได้ จากตัวเลือกที่ให้มา 3 ตัวเลือก โดยเติมคำว่า possible, impossible หรือ probable

ตัวอย่าง

1. We had a whoosis.
 - a. tropical fish. possible
 - b. an egg beater. possible
 - c. a leather suitcase. possible
2. We had a whoosis, but the handle broke.
 - a. tropical fish impossible
 - b. an egg beater possible
 - c. a leather suitcase. possible

3. We had a whoosis but the handle broke, so we had to beat the eggs with a fork.

a. tropical fish	<u>impossible</u>
b. an egg beater	<u>possible</u>
c. a leather suitcase.	<u>impossible</u>

จะเห็นการเดาว่า ความหมายใดจะเป็นไปได้นั้น เมื่อถึงประโยคที่ 3 ข้อความของประโยคจะชัดเจนจนพอที่จะบอกว่า คำที่ไร้ความหมายนั้น จะสามารถแทนได้ด้วยคำใดจากตัวเลือก 3 ตัวนั้น

วิธีการมีขั้นตอนที่ดีมากที่จะช่วยให้ผู้เรียนก้าวไปยังจุดที่ต้องการ เราอาจจะใช้วิธีการนี้ฝึกในระยะแรกเริ่มเรียนเสียก่อน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการที่จะเดาความหมายจากบริบทอย่างชัดเจน เมื่อผู้เริ่มเรียนเริ่มชำนาญขึ้น เราก็อาจจะตัดประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2 ออกเสีย เหลือเพียงประโยคที่ 3 ก็จะช่วยย่อเวลาในการฝึกให้น้อยลง

ข. ใช้วิธีให้ประโยคมา และเว้นช่องว่างให้เติมคำ และให้ตัวเลือกที่จะใช้เติมลงในช่องว่างนั้นมา 4 ตัวเลือก

ตัวอย่าง

The night was so.....that not a sound could be heard.

a. quiet	b. dark
c. beautiful	d. dangerous

ผู้เรียนจะเลือกข้อ a ซึ่งเป็นข้อที่ถูกต้อง โดยดูจากเนื้อความในประโยค ซึ่งความหมายในข้อ a เท่านั้น ที่จะไปด้วยกันได้

วิธีการมีข้อบกพร่องตรงที่ว่า ตัวเลือกทั้งสี่ตัวนั้นต้องเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้ความหมายแล้วทั้งสิ้น คำทุกคำที่อยู่ในประโยคที่นำมา ผู้เรียนก็ต้องรู้แจ่มแจ้งด้วย มิฉะนั้นโอกาสที่จะเดาความหมายให้ถูกต้องจะมีน้อยมาก

ค. ใช้วิธีให้ข้อความมา และในข้อความ นั้นจะมีคำศัพท์คำหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนไม่คุ้นเคย

และคำนั้นสามารถเดาได้จากข้อความที่ให้นั้น และกำหนดการเดาให้ครบเข้า โดยให้ตัวเลือก มา 4 ตัว

ตัวอย่าง

The ruler had been so cruel and dishonest that after the revolution he was banished. A few members of the Senate opposed this decision, but the majority voted that the ruler should leave the country forever.

a. killed by stoning	b. imprisoned, jailed
c. sent away, exiled	d. punished by whipping

วิธีการนี้ตรงจุดและทันท่วงทีในการฝึกการเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้มากที่สุดทีเดียว สมควรอย่างยิ่งที่จะใช้วิธีนี้ในการฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบท แต่มีปัญหามากในการทำแบบฝึกหัด ผู้ที่จะสามารถสร้างแบบฝึกหัดนี้ได้อย่างสมบูรณ์นั้น จะต้องใช้ภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้องจริง ๆ การสร้างจะต้องรัดกุม ผู้สร้างต้องทราบพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อย่างเพียงพอว่าอะไรเป็นศัพท์ที่เคยเรียนรู้แล้ว อะไรเป็นคำศัพท์ใหม่ คำศัพท์ในบริบทนั้น ต้องเป็นศัพท์ที่ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายแล้วทั้งหมด หรืออย่างน้อยก็รู้กว่าร้อยละ 80 จึงจะอ่านเนื้อความได้เข้าใจ พอที่จะเดาความหมายของคำที่ไม่เข้าใจนั้นได้ ความรู้ศัพท์พื้นฐานของผู้เรียน จึงจำเป็นมากสำหรับการสร้างแบบฝึกหัดการเดาคำศัพท์จากบริบท

จอห์น ฮันฟีลด์ (Honeyfield, 1977 : 35 - 42) ได้กล่าวว่า ความถี่ในการใช้คำ (word frequency) นั้น มีความสำคัญมากในการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนให้แก่ผู้เรียน เพราะคำศัพท์ในภาษาอังกฤษมีจำนวนนับแสนคำ แต่ที่นำมาใช้บ่อย ๆ นั้นมีจำนวนไม่มากนัก ดังนั้นถ้าเลือกเฉพาะคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้สูงมาสอนแล้ว ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์เพียง 3000 คำ ก็อาจมีความหมายเท่ากับการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ถึงร้อยละ 80 - 90 ของคำศัพท์ทั้งหมด ซึ่งการใช้เวลาในการเรียนรู้คำศัพท์มากมายเช่นนั้น จะเป็นการสูญเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

ปัญหามีอยู่ว่า ถ้ารู้ศัพท์ในวงจำกัดเช่นนี้แล้ว คำศัพท์ที่นอกเหนือจากนั้น ซึ่งจะต้องพบอีกมากมาย แต่มีความถี่ในการใช้หรือการพบเห็นต่ำ จะทำอย่างไร ชันน์ฟีลด์ กล่าวว่า สามารถแก้ไขได้ วิธีหนึ่ง โดยอาศัยการเดาความหมายของคำนั้นจากบริบท ฉะนั้นจึงฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการเดา เพื่อให้การเดานี้มีระบบ ผลการเดาจะได้แม่นยำไม่ผิดพลาด ซึ่งชันน์ฟีลด์ ได้เสนอกลวิธีการฝึกการเดาศัพท์จากบริบทไว้ 3 วิธี คือ

ก. โดยวิธีเติมคำในช่องว่าง (cloze) โดยให้ข้อความสั้น ๆ มา แล้วเว้นช่องว่างของคำที่ 5 หรือคำที่ 10 ไว้ให้เติม เว้นแต่ประโยคแรก จะไม่มีการเว้น ต้องใช้เติมประโยคเสมอ เพื่อให้เป็นประโยคมา

ข. โดยวิธีใช้บริบทช่วยในการเดา (Words - in - context exercise) วิธีนี้จะให้ข้อความสั้น ๆ มา 1 ข้อความ ชัดเส้นใต้คำที่ต้องการจะให้เดาความหมายไว้ แล้วจัดตัวเลือกให้ 4 ตัวเลือก เมื่ออ่านเนื้อเรื่องจบแล้วให้นักเรียนเดาความหมายจากสี่ตัวเลือกนั้น โดยอาศัยใจความของเรื่อง

ค. โดยวิธีขยายความ (Context Enrichment Exercises) เป็นวิธีเดียวกับแบบ ก. ของริชาร์ด ซี. โยเก้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

จะเห็นว่าวิธีการฝึกของชันน์ฟีลด์นั้น แบบ ก. ยังไม่เป็นวิธีการเดาศัพท์ที่สมบูรณ์นัก เพราะคำที่เว้นให้เติมนั้น กำหนดว่าควรเว้นทุกระยะคำที่ 5 หรือคำที่ 10 ทำให้กำหนดชนิดและความหมายของคำไม่ได้แน่นอน นอกจากนั้นคำที่เติมนั้น ต้องเป็นคำที่นักเรียนทราบความหมายแล้วด้วย ผู้เรียนจึงจะสามารถนำมาเติมลงในช่องว่างนั้นได้ ศัพท์ที่เติมก็จึงแคบและอยู่ในวงที่ผู้เรียนทราบความหมายแล้วเท่านั้น วิธีการแบบ ข. จึงดีกว่าในแง่ที่ผู้เรียนจะได้ฝึกเดาความหมายจากคำที่เป็นคำใหม่อย่างแท้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริบทช่วยในการอ่าน

การค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับการเดาความหมายจากบริบทและความสามารถในการอ่านนั้น ได้กระทำกันอย่างกว้างขวางในกลุ่มประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น ลิโวนอร์

แกรนโชว์ (Granschow. 1977 : 808 A) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของบริบท (context) ที่มีต่อการรำลึกได้และการตีความหมายของคำระหว่างกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน และนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าวัยรุ่นแต่ไม่มีข้อบกพร่องในการอ่าน กลุ่มทดลองเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน 16 คน อายุระหว่าง 13 - 15 ปี กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าวัยรุ่นอีก 16 คน โดยจับคู่ให้มีความสามารถในการอ่านเท่ากัน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. บริบทมีส่วนช่วยทางด้านความสามารถในการรำลึกได้ การตีความหมายของคำ และการใช้คำให้ถูกต้องในประโยคทั้งสองกลุ่ม
2. ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่มีข้อบกพร่องทางการอ่าน มีความสามารถทางด้านการรำลึกคำได้ค่อนข้างต่ำ
3. การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม มีแนวโน้มชี้ให้เห็นว่า กลุ่มที่มีข้อบกพร่องทางการอ่าน มีพัฒนาการทางภาษาช้ากว่าปกติ

ในปีเดียวกันนั้นเอง ซองเกวลิน ดยุก (Duke. 1977 : 7108 A) ได้ทำการทดลองสร้างบทเรียนแบบเติมคำในช่องว่าง (cloze) เพื่อใช้ในการสอนการเดาความหมายจากบริบท และเพื่อปรับปรุงความสามารถทางด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการทดลองกับเด็กชาวผิวขาว (Caucasian) 90 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่เกรด 3 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของรัฐนิวแฮมป์เชียร์

วิธีการทดลองนั้น ให้ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเรียนหนังสือเบื้องต้น ที่ชื่อว่า Ginn 360 โดยให้กลุ่มควบคุมเรียนการใช้บริบทเพิ่มอีก 36 บทเรียน บทเรียนละ 15 นาที และเรียน 3 ครั้งต่อสัปดาห์

ผลการทดลอง ปรากฏว่า วิธีสอนการเดาความหมายจากบริบทโดยใช้บทเรียนแบบเติมคำในช่องว่างสำหรับเด็กดังกล่าว ได้ผลไม่แตกต่างกับการสอนแบบธรรมดา ทั้งในด้านความสามารถทางความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

ยอร์จ ดี. สเปนซ์ และพอล ซี. เบิร์ก (Spache and Berg. 1955 : 109 - 127)

กล่าวว่า วิธีการเดาคำศัพท์จากบริบทที่นักเรียนทั่ว ๆ ไปใช้กันนั้น ยังขาดระบบที่ดี และไร้ประสิทธิภาพ เพราะมักจะใช้วิธีเดาสุ่มผิด ๆ ซึ่งทำให้ไร้ผลไปเสียกว่าครึ่ง เพราะนักเรียนเหล่านี้ขาดการแนะนำวิธีใช้ที่ถูกต้อง ถึงแม้ผู้เขียนจะได้ให้ความหมายไว้อย่างเด่นชัดก็ยังไม่สามารถจะเดาได้ ได้มีการทำข้อทดสอบขึ้นเพื่อทดสอบความสามารถด้านนี้ของผู้ที่เรียนจบ High school และระดับวิทยาลัยแล้ว พบว่า บุคคลเหล่านี้สามารถใช้บริบทในการเดาความหมายศัพท์ได้เพียง 50 - 60 เปอร์เซ็นต์ของคำทั้งหมดเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ประโยคในข้อทดสอบนั้นได้ใช้บริบทควบคู่กับคำศัพท์ยากให้ทราบความหมายไว้อย่างเด่นชัดแล้วก็ตาม บุคคลเหล่านี้ก็เดาความหมายได้เพียงครึ่งเดียว ที่ร้ายกว่านั้นก็คือ ผู้เขียนจำนวนมากไม่ค่อยสนใจใช้บริบทในการขยายคำในข้อเขียนของตนมากเช่นในข้อทดสอบ ดังนั้นโอกาสที่บุคคลเหล่านี้จะได้ใช้บริบทในการเดาความหมายจากหนังสืออ่านทั่ว ๆ ไป จึงน้อยกว่าจากในข้อทดสอบนั้นถึงหนึ่งเท่าตัว

นอกจากนั้นการทดสอบยังพบว่า ทักษะในการเดาความหมายจากบริบทของผู้เรียนไม่เพิ่มขึ้นเลย ในระดับ High school ระหว่างที่เรียนอยู่

ถึงแม้เราจะได้ให้ความสำคัญของบริบทไว้มากมาย แต่เขาก็กังเห็นว่า บริบทไม่สามารถแก้ปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ได้อย่างสิ้นเชิง และการใช้บริบทนี้จำเป็นแก่การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น นั่นคือบริบทไม่ช่วยผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ แต่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้เร็วขึ้นเท่านั้น

ผู้ที่สนใจเรื่องการสอนศัพท์โดยอาศัยบริบทอีกผู้หนึ่งคือ โรเบิร์ต ชาลส์ บราวน์ (Brown. 1978 : 5188 A) ได้ทำการวิจัยการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งในรัฐโอกลาโฮมา ซึ่งใช้เวลาเรียน 2 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ และเลือกเรียนวิชาเรียงความภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 สอนศัพท์เป็นคำเดี่ยวโดด ๆ ไม่มีเนื้อหา

กลุ่มที่ 2 สอนคำศัพท์โดยมีเนื้อหาประกอบ

กลุ่มที่ 3 ไม่สอนเรื่องคำศัพท์เลย

การทดสอบให้ทำ pretest และ posttest กับทั้ง 3 กลุ่ม

หลังการทดลองสอนแล้ว ผลปรากฏว่า

1. กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 รู้ศัพท์มากกว่ากลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. กลุ่มที่ 2 มีคะแนนการรู้ศัพท์มากกว่ากลุ่มที่ 1
3. หญิงมีคะแนนการรู้ศัพท์มากกว่าชาย
4. ผู้มีสติปัญญาปานกลางและสติปัญญาสูง รู้ศัพท์มากกว่าผู้มีสติปัญญาดำ

คอน เกลตัน แมคคอนกี (McConkie, 1970 : 3432 - A) มีความสนใจเกี่ยวกับบริบทเช่นกัน เขาได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนศัพท์โดยใช้วลีช่วย เพื่อเป็นบริบทของคำศัพท์ เขาทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 9 โดยแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งทั้งสองกลุ่มจะสอนโดยเน้นคำศัพท์เหมือนกัน และให้การเสริมแรง (re - reinforcement) แบบเดียวกัน ต่างกันแต่เพียงกลุ่มหนึ่งนั้นสอนศัพท์โดยใช้วลีช่วยเพื่อเป็นบริบท ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งนั้นสอนศัพท์เป็นคำ ๆ

การทดลองครั้งนี้ เขาตั้งสมมติฐานว่า กลุ่มที่เรียนศัพท์โดยมีวลีหรือประโยคเป็นบริบท จะมีความสามารถในการใช้ศัพท์ได้สูงกว่าพวกที่เรียนศัพท์เป็นคำ ๆ

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่ทดลองสอนโดยใช้วลีช่วยเพื่อเป็นบริบทนั้น มีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้ดีกว่า

การศึกษาเรื่องบริบทนี้ Roger Schvaneveldt และคนอื่น ๆ (Schvaneveldt and others, 1977 : 612 - 616) ได้สนใจศึกษาผลของบริบทในระดับคำ (Semantic Context) ว่าจะมีผลต่อความสามารถในการระลึกคำ (word recognition) หรือไม่ โดยทดลองกับเด็กเกรด 2 ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 7.6 ปี จำนวน 24 คน และเด็กเกรด 4 อายุเฉลี่ย 9.5 ปี จำนวน 24 คน เด็กเหล่านี้เรียนอยู่ในโรงเรียนในเมือง อีสต์ แคมป์ตัน รัฐนิวยอร์ก และมาจากครอบครัวระดับปานกลาง มีจำนวนหญิงและชายเท่า ๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้ทำการทดลอง ประกอบด้วยเครื่องฉายสไลด์ 2 เครื่อง เพื่อฉายคำบนจอตรงหน้าเด็ก มีเครื่องบันทึกเวลา และปุ่มสำหรับกดอยู่ใต้จอ คำบนสไลด์นั้นเป็น

อักษรที่เรียงกันเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งที่มีความหมายและไม่มีความหมาย สำหรับคำศัพท์ที่มีความหมายนั้นนำมาจากหนังสืออ่านในระดับ 1 และระดับ 2 ซึ่งเด็กสามารถจะจำได้ และทำการทดสอบเด็กทีละคน กลุ่มทดลองสอนให้เด็กฝึกใช้เครื่องให้เป็น โดยให้เด็กกดปุ่ม yes ทางขวามือของเด็ก ถ้าคำที่เห็นนั้นมีความหมาย และให้กดปุ่ม no ทางซ้ายมือ ถ้าคำนั้นไม่มีความหมาย

สำหรับคำที่ฉายบนจอจะฉายเป็นคู่ ๆ กันไป คือ สไลด์จะฉายคำหนึ่งก่อนและเมื่อเด็กกดปุ่มแล้ว ไฟก็จะดับ ซึ่งเป็นขณะเดียวกันที่สไลด์อีกอันหนึ่งฉายคำที่สองซึ่งเป็นคำคู่กัน เมื่อตอบคำคู่แล้วจะหยุด 2 วินาที ก่อนที่คำคู่ใหม่จะปรากฏบนจอ

ลักษณะของคำในแบบทดสอบ จะมีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1. เป็นคำสองคำคู่กัน และมีความหมายไปด้วยกัน เช่น king กับ queen, bread กับ butter เป็นต้น
2. เป็นคำสองคำคู่กัน แต่ความหมายไม่ไปด้วยกัน เช่น sing กับ butter, bread กับ queen เป็นต้น
3. เป็นคำที่มีความหมายหนึ่งคำ ไม่มีความหมายหนึ่งคำ เช่น hear กับ gmsr หรือเป็นคำไม่มีความหมาย 1 คำ และมีความหมายหนึ่งคำ เช่น ptrl กับ some เป็นต้น
4. ไม่มีความหมายทั้งสองคำ

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. ปรับทวนระดับคำ (Semantic Context) ทำให้การตอบถูกต้องและรวดเร็วขึ้น
2. กลุ่มที่อ่านเก่งจะลึกถึงความหมายของคำได้ดีกว่ากลุ่มที่อ่อน
3. ทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้ปรับทวนระดับคำ ช่วยในการระลึกคำทั้งสิ้น
4. ทั้งเด็กที่เรียนระดับสูงและระดับต่ำต่างต้องใช้ปรับทวนระดับคำ ช่วยในการระลึกคำทั้งสิ้น

ดังนั้นจึงสรุปว่า ความรู้ความสามารถในด้านการใช้บริบท มีส่วนช่วยในการระลึกคำของผู้เรียนภาษาอย่างแน่นอน

กมลวัฒน์ ครูทแก้ว (2523 : 84) ได้ศึกษาการเดาคำศัพท์จากบริบท เพื่อความสามารถในการอ่านเร็ว ขึ้นมัธยมปีที่ 4 ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการใช้โครงสร้างระดับยอด TLS

บาร์ทเลตต์ (Bartlett. 1980 : 1 - 2) การใช้ TLS ช่วยให้ระลึกและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องได้ดี และมีความสัมพันธ์กับกระบวนการจำ 2 อย่าง คือผู้อ่านจำเรื่องราวที่อ่านได้ดีกว่า และจะจำสิ่งที่สำคัญที่สุดของเรื่องได้มากกว่าคนที่ไม่ใช้ยุทธวิธีนี้ การใช้ TLS สามารถนำไปแก้ปัญหในการอ่านเนื้อเรื่องที่เรียบเรียงไม่ดีได้ และยังช่วยให้การเขียนเรียงความได้ดี และชัดเจนยิ่งขึ้น

แกรสเซอร์ (Graesser. 1981 : 29 - 32) กล่าวว่า รูปแบบของการเรียบเรียงใจความสำคัญ (Schema หรือ Top - level structure) ช่วยให้ผู้อ่านแปลความหมาย วิจัยความ คาดการณ์ล่วงหน้าและมีความสนใจในเรื่องขณะที่อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นเนื้อหาเฉพาะที่ยากแก่การเข้าใจ และการจดจำ ดังนั้นการสามารถบอกชื่อรูปแบบของการเรียบเรียงใจความสำคัญได้ (Schema) จึงมีความสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยต่างประเทศ

บาร์ทเลตต์ (Bartlett. 1978 : 6641 - A) ทดลองสอนการอ่านโดยใช้ TLS ให้แก่นักเรียนระดับ 9 จำนวน 325 คน ของโรงเรียนขนาดใหญ่ในเมือง ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ TLS ในการอ่านและในการเขียนบันทึกสิ่งที่เขาระลึกได้หลังจากการอ่านสามารถทำคะแนนได้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการสอน นั่นคือนักเรียนกลุ่มทดลองจดจำเรื่องราวได้มากกว่า และมีความคงทนในการจำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

นาวาเว (Navarre. 1984 : 1355 - A) ศึกษาผลการใช้โครงสร้างระดับ

ยอคที่มีต่อความเข้าใจและการจำเรื่องที่เขียนแบบสาธกโวหาร โดยสอนนักเรียนระดับ 6 และระดับ 10 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง โดยใช้โครงสร้างระดับยอคช่วยในการอ่านเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบเก่า ผลการทดลองปรากฏว่า การสอนให้นักเรียนใช้ โครงสร้างระดับยอค ช่วยให้นักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับสูงอ่านได้เข้าใจ มากขึ้น และจำเนื้อหาที่อ่านได้ดี

สเลเตอร์และคนอื่น ๆ (Slater and others. 1985 : 190) ศึกษาผล ของการสอนนักเรียนระดับ 9 จำนวน 224 คน ให้รู้จักโครงสร้างของเนื้อเรื่อง (text structure) ของข้อเขียนเชิงสาธกโวหาร ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือ เก่ง กลาง อ่อน ตามคะแนนที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (California Achievement Test (1977) ข้อความที่ให้อ่านเป็นข้อเขียน 4 แบบ คือ ข้อเขียนแบบ เปรียบเทียบความต่างข้อเขียนแบบคุณลักษณะ ข้อเขียนแบบเหตุ - ผล และข้อเขียนแบบ ปัญหา - การแก้ไข แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อใช้วิธีสอน 4 แบบ ที่แตกต่างกัน คือกลุ่มทดลองกลุ่มแรกสอนโดยใช้แผนผังแสดงโครงสร้างของเนื้อเรื่อง กลุ่มทดลองที่สอง สอนโครงสร้างของเนื้อเรื่องแต่ไม่ใช้แผนผังแสดง กลุ่มควบคุมกลุ่มแรกได้รับการสอนโดยให้ จดบันทึกย่อ กลุ่มควบคุมกลุ่มที่สองได้รับการสอนโดยไม่ให้จดบันทึก ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และการใช้โครงสร้างข้อเขียนช่วย ในการอ่าน จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เข้าใจขึ้น ซึ่งสรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนรู้ลักษณะ ของโครงสร้างของเนื้อเรื่องก่อน จะสามารถอ่านเรื่องเข้าใจง่ายขึ้น และจำเรื่องได้มาก ขึ้นด้วย

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยนั้น ปี พ.ศ.2529 สุภาพ บุตรสีทิต (2529 : 99) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนจังหวัดหนองคาย ที่เรียนการอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอค (T.L.S) และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้โครงสร้างการเขียนระดับยอค ในการอ่านมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ เพราะนักเรียนใช้ TLS ในการค้นหาใจความสำคัญของเรื่องและรายละเอียดที่ สนับสนุนใจความสำคัญนั้น ๆ

วไลพร ฉายา (2530 : 63 – 64) ทำการศึกษาถึงผลของการสอนโครงสร้าง ระดับยอดที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแปล ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ โครงสร้างระดับยอดและนักเรียนที่เรียนด้วยการแปล แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 95 – 101) ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียน โมดูลประกอบโครงสร้างระดับยอดในการอ่านภาษาอังกฤษ แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใน ประเทศไทย เปรียบเทียบกับการสอนแบบเดิม โดยวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทย สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ในประเทศไทย ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi – stage) จากทางภูมิศาสตร์ 4 ภาค ภาคกลาง คือ โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ คือ โรงเรียน เเคะบัตตยานุกูล จังหวัดปัตตานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเหนือ คือโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ แล้วสุ่มนักเรียน มา 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน กลุ่มควบคุม 50 คน ใช้เวลาทดลองสอน 15 คาบ ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สงวนศรี เพรฐานันท์ (2532 : 96) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี TLS และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า การสอนอ่านด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอดเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนา ความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ก่อนและหลังการทดลองต่างกัน
2. นักเรียนมีความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียดของเรื่องและโครงสร้างการเขียนเรื่องที่อ่าน ก่อนและหลังการทดลองต่างกัน
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองต่างกัน

วิธีการดำเนินการค้นคว้า

เพื่อให้ได้ปัญหาที่จะศึกษา ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (Self - evaluation of Students' Performance in English) ประเภท ไข่ - ไข่ (check - list) จำนวน 40 ข้อ ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ Lertpon Parasakul โดยให้นักเรียนประเมินความสามารถของตนเองตามจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ เป็นทักษะการฟัง 8 ข้อ ทักษะการพูด 12 ข้อ ทักษะการอ่าน 10 ข้อ ทักษะการเขียน 10 ข้อ ผลปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความสามารถด้านทักษะการอ่านน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น ๆ ได้เพียง 50.0 % เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการอ่านด้านต่าง ๆ แล้วนักเรียนมีความสามารถด้านคำศัพท์ 9 % การหาใจความหลัก และหาข้อความสนับสนุนใจความหลักและหาข้อความสนับสนุนใจความหลัก 17 % และความสามารถบอกโครงสร้างการเขียนของผู้เขียนได้เพียง 17 % ซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำมาก และยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเปรียบเทียบกับด้านสายการเรียนแล้วก็ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายการเรียนศิลปคดี ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนวิชาเรียนเท่ากับสายศิลป์ และมากกว่าสายวิทยาศาสตร์ และสายพาณิชยกรรม - สังคม กลับมีเปอร์เซ็นต์น้อยในด้านคำศัพท์ (7 %) ด้านการหาใจความหลักและข้อความสนับสนุนใจความหลัก (32 %) และด้านการบอกโครงสร้างการเขียนของผู้เขียน (21 %) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ประกอบการอ่านทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และได้ดำเนินการค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4. แบบแผนและวิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 133 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียน 133 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แบบฝึกการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท 10 ชุด

2.2 บทเรียนโปรแกรม การหาใจความหลัก รายละเอียดและโครงสร้าง
การเขียนของเรื่องที่อ่าน

2.3 บทเรียน การหาใจความหลักและรายละเอียด ตามกระบวนการ
จากล่างขึ้นบน (bottom – up process)

2.4 แบบทดสอบ Pretest, Posttest 2 ฉบับ

2.4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์
จากบริบท (Context clues)

2.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียด
และโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่าน

3. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพ

การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ 5

(อ 635) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

3.2 สร้างแผนการสอนให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะทดลอง โดยยึดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผลเป็นสำคัญ

3.3 นำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 3 ท่าน ตรวจสอบ และแก้ไข ปรับปรุง

ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจสอบ แผนการสอนนั้น ผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ไว้ตามหัวข้อต่อไปนี้

3.3.1 ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.3.2 ความสอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา

3.3.3 ความสอดคล้องกับการประเมินผล

3.3.4 ความถูกต้องและชัดเจนของภาษา

4. นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532

แผนการสอนของกลุ่มทดลอง

แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบทฤษฎี การเรียนรู้ระบบโรงเรียน (Theory of School Learning) ของบลูม (Bloom. 1976 : 10 - 15) ดังนี้

คุณลักษณะ	การสอน	ผลการเรียน
ความรู้พื้นฐานของนักเรียน	กิจกรรมการเรียนการสอนคุณภาพ การสอน - การชี้แนะ (cues) - การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม - การให้แรงเสริม - การให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไข ข้อบกพร่องในการเรียน	ระดับของผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์และด้านการหา
ใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียน โดยการใช้โครงสร้างการเขียนระดับ
ยอด (TLS)

ในการสร้างแบบทดสอบนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จากหนังสือ Classroom Techniques : Foreign Languages and English as a Second Language (Allen and Valette. 1972 : 179 - 247), Testing English as a Second Language (Harris. 1969 : 1 - 112) เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร์คกุล (ขวาล แพร์คกุล. 2520 : 133 - 210)
2. ศึกษาคำศัพท์ และโครงสร้าง จากหนังสือชุด Odyssey, Stepping Stones, Reading Strategies และ Skills of Reading ซึ่งเป็นหนังสือแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 6
3. เขียนข้อทดสอบวัดความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ และข้อ

ทดสอบวัดความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียนโดยการใช้วิธี TLS โดยยึดข้อ 1 และ 2 เป็นหลักแบ่งเป็นแบบทดสอบ 2 ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์จากปริบท ชนิด 4 ตัวเลือก แยกตามประเภทต่าง ๆ รวม 60 ข้อ ดังนี้

- Restatement or Inference 9 ข้อ (ข้อ 9, 42, 43, 44, 45, 57, 58, 59, 60)
- Definition or Explanation 6 ข้อ (ข้อ 2, 6, 19, 51, 53, 56)
- Familiar Expression 21 ข้อ (ข้อ 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 20, 25, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41)
- Comparison and Contrast 4 ข้อ (ข้อ 3, 14, 18, 21)
- Substitution 13 ข้อ (ข้อ 1, 13, 15, 17, 26, 27, 28, 29, 47, 48, 49, 50, 55)
- Prefixes/Suffixes/Roots 5 ข้อ (ข้อ 16, 22, 23, 24, 26)
- Reference 2 ข้อ (ข้อ 52, 54)

แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการบอกใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียนของเรื่องทั้งหมด 9 เรื่อง ดังนี้

- ประเภท Description 2 เรื่อง
- ประเภท Comparison/Contrast 3 เรื่อง
- ประเภท Problem/Solution 2 เรื่อง
- ประเภท Cause/Effect 2 เรื่อง

วัดความสามารถในการหาใจความหลักของเรื่อง	9 ข้อ
วัดความสามารถในการหารายละเอียดของเรื่อง	29 ข้อ
วัดความสามารถในการบอกโครงสร้างการเขียน	9 ข้อ
รวม	47 ข้อ

นำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียน 133 คน

นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจทั้ง 2 ฉบับ โดยใช้เกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 ใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้	
ตอบถูก	ให้ 1 คะแนน
ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 แห่ง ในข้อเดียวกัน	ให้ 0 คะแนน
แบบทดสอบฉบับที่ 2 ใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้	
ตอบถูกหรืออนุโลมคำตอบ	ให้ 1 คะแนน
ตอบผิดหรือไม่ตอบ	ให้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาความยากง่าย (Difficulty) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เต๋ ฟาน (Fan. 1952 : 6 - 32) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบฉบับที่ 1, 60 ข้อ และฉบับที่ 2, 47 ข้อ

นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR_{20} (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2524 : 168 - 169)

ฉบับที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.85
ฉบับที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.81

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ Nonrandomized Control Group Pretest – Posttest Design (ล้าน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2530 : 216) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

- E แทน กลุ่มทดลองซึ่งสอนอ่านโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ระบบโรงเรียนของบลูม
- T₁ แทน การสอนก่อนการทดลอง (Pretest)
- T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง (Posttest)
- X แทน การทดลองสอนอ่านโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ระบบโรงเรียนของบลูม (ตัวกระทำ - Treatment ในกลุ่มทดลอง)

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 แจกจุดประสงค์ เป้าหมาย วิธีการเรียน และการประเมินการเรียนรู้

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ

2.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Context clues)

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียด

และโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่าน

2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการทดลอง 30 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยสอน 2 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ ดังนี้

2.3.1 ปรับความรู้พื้นฐานของนักเรียน ด้านคำศัพท์ จากชุดฝึก ความหมายของคำศัพท์จากปริบททั้งหมด 30 ชุด ได้จากงานวิจัยของสิทธิพร ยอดนิล (สิทธิพร ยอดนิล . 2523)

2.3.2 กลุ่มทดลองเรียนการเดาความหมายของคำศัพท์ จากแบบฝึก การเดาความหมายจากปริบท โดยวิธีการของ Deighton, Clark and Silberstein

2.3.2.1 เป็นกิจกรรมช่วยผู้วิจัยให้ความรู้และแนวในการเดาความหมายของคำศัพท์แต่ละอย่าง โดยใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead) ในการอธิบาย

2.3.2.2 แบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ช่วยกันคิดหาคำตอบเป็นภาษาไทย เพื่อให้ได้ความหมายตรงกัน ว่าคำศัพท์ในปริบทนั้น มีความหมายอย่างไร ถ้านักเรียนมีปัญหา ครูจะให้การชี้แนะ (cues) เมื่อนักเรียนทำเสร็จแต่ละชุดแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ตรวจ และแก้ไข เสร็จแล้วจึงจะทำแบบฝึก ชุดใหม่ต่อไปจนครบ 10 ชุด

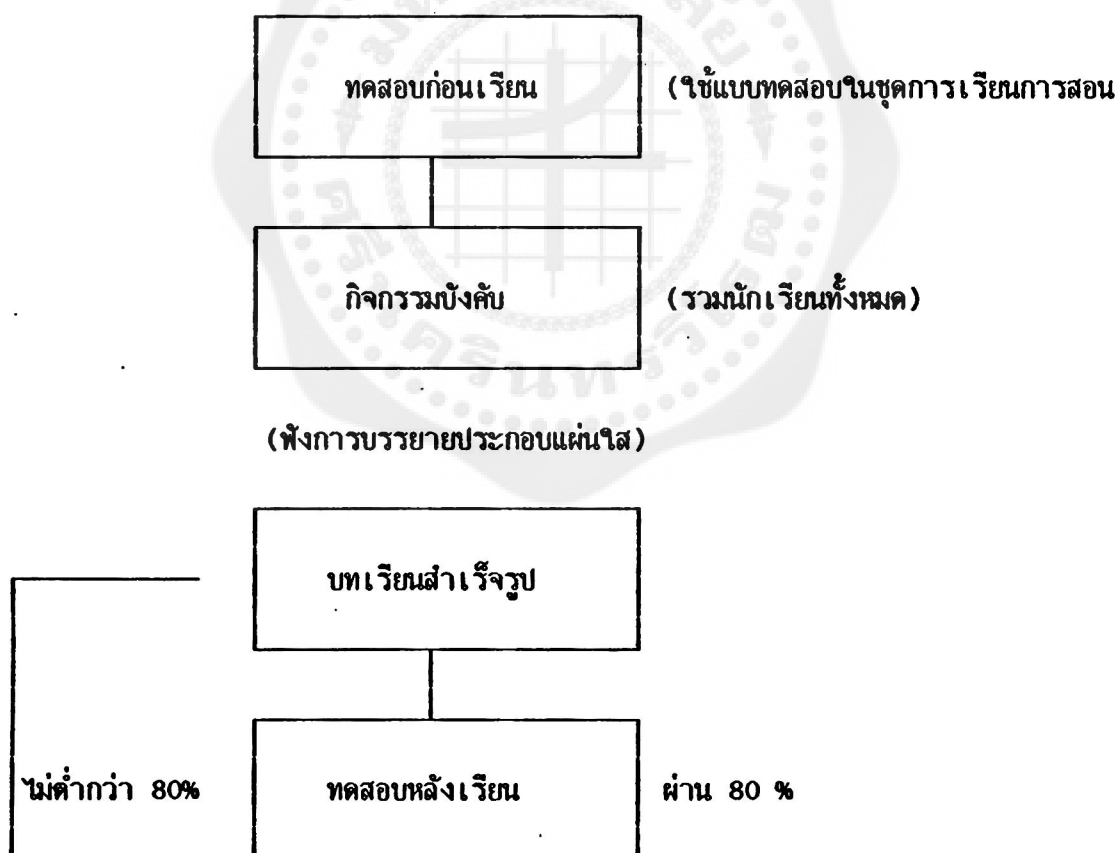
2.3.3 กลุ่มทดลองเรียนการหาใจความหลักและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom – up Process) จากชุดการสอน เริ่มจากการหาหัวข้อเลือก (topic) ประโยคหลัก (Topic sentence) ใจความหลัก (Main Idea) และรายละเอียด (Details) ตามลำดับ จากบทเรียนที่ผู้สอนสร้างขึ้น ในระหว่างที่เรียน ครูจะกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียน เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน -

2.3.3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน

ช่วยกันทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของแต่ละเรื่อง ครูทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ บางครั้งเท่านั้น ถ้ากลุ่มใดมีปัญหา

2.3.3.2 ครู และนักเรียนร่วมกันอภิปรายประเด็นคำถามตรวจ และแก้ไข

2.3.4 เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการหาใจความหลัก และรายละเอียด ของเรื่องที่อ่านยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนโปรแกรม (Program Instruction) เพื่อให้ นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นรายบุคคล โดยยึดแนวการสอนแบบ TLS (Top - level Structure) ซึ่งเป็นกระบวนการบนลงล่าง (Top - down Process) โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนภูมิต่อไปนี้

พบผู้สอน

การวัดและการประเมินผล

1. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน

2. ใช้แบบทดสอบหลังเรียน

ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันทั้ง 1 และ 2 ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% ถือว่าผ่าน

อุปกรณ์

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน พร้อมกระดาษคำตอบ (ฉบับเดียวกัน)

2. แผ่นใสประกอบการบรรยาย 7 แผ่น

3. บทเรียนสำเร็จรูป 5 ตอน ตอนละ 40 ชุด พร้อมกระดาษคำตอบ 40 ชุด ได้แก่

3.1 Listing or Description

3.2 Comparison / Contrast

3.3 Cause / Effect

3.4 Problem / Solution

3.5 Review

3. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาผลตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 หาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ของแบบ

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะอ่าน

โดยใช้สูตร KR-20 คูเดอร์ (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2530 : 168 - 169) คือ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\epsilon p q}{S^2_{tt}} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
จำนวนคนที่ทำถูก

จำนวนคนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $q = 1 - p$

S^2_{tt} แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น ๆ

3. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) บอกริมาณการ

กระจายของคะแนน ใช้สูตรของ การ์เรต (Garrett. 1958 : 67)

$$S = \frac{X^2}{N} - (X)^2$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

X^2 แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

X แทน คะแนนเฉลี่ย

4. เปรียบเทียบความสามารถทางการเดาความหมายของคำศัพท์จาก

บริบท และความสามารถด้านการอ่านภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้

t - test ชนิด Dependent (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 87)

จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตของการแจกแจงคะแนนแบบ t (t - distribution)
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
S^2_D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างของก่อนและหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ด้านต่าง ๆ ตาม ชนิดของปริบท ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ด้านการหาใจความหลัก รายละเอียด และชนิดโครงสร้างการเขียนจากเรื่องที่อ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ ด้านต่าง ๆ ตามชนิดของบริบทก่อนและหลังการทดลอง ใช้วิธีการทางสถิติ $t - test$ แบบ Dependent ได้ผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเดาความหมายของคำศัพท์จำแนกตามชนิดของบริบทก่อนและหลังการทดลอง

N	ชนิดของบริบท	X_{pre}	X_{post}	MD	S	t
133	Familiar Expression	11.65	14.46	2.81	1.87	17.33**
	Substitution	7.98	9.71	1.73	1.50	13.30**
	Definition/Explanation	3.88	5.02	1.14	0.93	14.13**
	Restatement/Inference	4.67	5.35	0.68	0.74	10.60**
	Prefixes/Suffixes/Roots	3.17	3.85	0.68	0.77	10.18**
	Comparison/Contrast	2.41	3.02	0.61	0.78	9.02**
	Reference	1.14	1.52	0.38	0.55	7.97**

** $p < .01$

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทมีความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีการพัฒนาด้านการเดาความหมายของคำศัพท์แตกต่างจากก่อนทดลอง

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านด้านการหาใจความหลัก รายละเอียด และชนิดโครงสร้างการเขียนจากเรื่องที่อ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ใช้วิธีการทางสถิติ $t - test$ แบบ Dependent ได้ผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านด้านการหาใจความหลัก รายละเอียด และชนิดโครงสร้างการเขียนก่อนและหลังการทดลอง

N	ด้านความสามารถทางการอ่าน	X _{pre}	X _{post}	MD	S	t
133	Top - level Structure	4.45	6.68	2.23	1.24	20.74**
	Main idea	5.08	7.11	2.03	1.22	19.19**
	Details	15.08	20.15	5.07	2.32	25.20**

** $p < .01$

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนอ่านด้านการสอน กระบวนการ Top - down Process และ Bottom up Process มีความสามารถหาใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีการพัฒนาความสามารถด้านการหาใจความหลัก รายละเอียดและสามารถบอกชนิดโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่านแตกต่างจากก่อนการทดลอง

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ
 ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองใช้วิธีการทางสถิติ $t - test$ แบบ
 Difference score ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

ค่าสถิติ	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ผลต่าง		t
		X	S	X	S	X	S	
การอ่าน								
ฉบับที่ 1	133	34.93	9.23	42.78	8.77	7.85	2.40	37.71**
ฉบับที่ 2	133	24.63	7.06	33.94	7.50	9.31	1.94	55.33**

** $p < 0.1$

จากตาราง 4 จะเห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึก
 ความหมายคำศัพท์จากปบริบท และชุดการเรียนรู้การสอน การหาใจความหลัก และรายละเอียด
 ของเรื่องโดยวิธี top - down process และ bottom - up process ก่อนและหลัง
 การทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองมี
 พัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านแตกต่างจากก่อนการทดลอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Operational Research) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่านก่อน และหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
2. นักเรียนมีความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. นักเรียนมีความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียด และโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่าน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532
โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 4 ห้องเรียน
รวมนักเรียน 133 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จำนวน 1,200 คำ
จำนวน 6 คาบเรียน

2.2 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทชนิดต่าง ๆ 10 บริบท
10 ชุด 8 คาบเรียน

2.3 บทเรียนโปรแกรม หาใจความหลัก รายละเอียดและโครงสร้างการเขียน
ของเรื่องที่อ่าน โดยวิธี TLS ตามกระบวนการบนลงล่าง (Top down process) จำนวน
8 คาบ

2.4 บทเรียน การหาใจความหลัก และรายละเอียดของเรื่องที่อ่านตาม
กระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom up process)

2.5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ก่อนการทดลองและหลังการ
ทดลอง (Pretest/Posttest) 2 ฉบับ

2.5.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์
จากบริบท (Context clues) 7 บริบท ได้แก่ การเดาความหมาย จากคำอธิบายหรือ
คำที่จำกัดความ จากการกล่าวซ้ำหรือการบอกเป็นนัย จากอุปสรรค ปัจจัยและรากศัพท์
จากการเปรียบเทียบ จากหน่วยอ้างอิง จากคำเทียบแทน และจากข้อความที่คุ้นเคยเป็นแบบ
ทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง
.20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

2.5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการหาใจความหลัก

รายละเอียด และชนิดโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่าน ชนิดเขียนตอบ จำนวน 9 เรื่อง เป็นชนิดโครงสร้างการเขียนแบบบรรยายหรือให้รายละเอียด (List/Description)

2 เรื่อง ชนิดโครงสร้างการเขียนแบบเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง

(Comparison/Contrast) 3 เรื่อง ชนิดโครงสร้างการเขียนแบบเสนอปัญหาและข้อ

แก้ไข (Problem/Solution) 2 เรื่อง และชนิดของโครงสร้างการเขียนแบบเหตุ - ผล

(Cause/Effect) 2 เรื่อง รวม 47 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80

และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองกับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 เป็นเวลา 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาทดลอง 30 คาบเรียน โดยมีขั้นตอนในการทดลองดังนี้

3.1 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลอง

3.2 ดำเนินการสอนอ่านตามแผนการสอน ใช้เวลา 30 คาบ

3.3 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test ชนิด Dependent

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test ชนิด Dependent

4. เปรียบเทียบความสามารถในการหาใจความหลัก รายละเอียดและชนิดโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test ชนิด Dependent

สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการเดาความหมายจากบริบทก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยกระบวนการบนลงล่างและล่างขึ้นบน ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย ปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีปัญหาด้านคำศัพท์ การหาใจความหลัก รายละเอียด และรูปแบบการจัดโครงสร้างการเขียนของผู้เขียน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถองค์ประกอบการอ่านภาษาอังกฤษด้านความหมายของคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง ผลปรากฏว่า ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแกนโชว์ (Ganchow. 1977 : 808 A) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องผลของบริบทที่มีต่อการรำลึกได้และการตีความหมายของคำระหว่างกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน และนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าเด็กวัยรุ่น แต่ไม่มีข้อบกพร่องในการอ่าน ผลปรากฏว่า บริบทมีส่วนช่วยทางด้านความสามารถในการรำลึกได้ การตีความหมายของคำ และการใช้คำให้ถูกต้องในประโยค ทั้ง 2 กลุ่ม และสอดคล้องกับเอ็ดการ์ เดล (Dale. 1971 : 5) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่มีต่อการเรียนภาษาว่า การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์นั้นเป็นการพัฒนาความคิดรวบยอด ความก้าวหน้าในการเรียนรู้คำศัพท์ และความก้าวหน้าในการเรียนภาษาไปด้วยกันเสมอ

การที่นักเรียนอ่านบริบทประมวลความคิด เพื่อสรุปความหมายของคำศัพท์นั้น ถือว่าผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด (Thinking process) ซึ่งตรงกับทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันที่ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวจะเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ ซึ่งนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมาย เพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับการอ่าน การถ่ายโยง ความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความเข้าใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 9)

การที่นักเรียนพัฒนาด้านคำศัพท์ได้นั้นมาจากการดังต่อไปนี้

1. เลือกกลวิธีสอนคำศัพท์จากบริบทครั้งนี้สอดคล้องกับการสอนศัพท์โดยทั่วไป ของเนชั่น (Nation. 1974 : 18 - 21) ที่ว่าการสอนความหมายของคำศัพท์ไม่ใช่สอนจากบัญชีคำศัพท์ หรือศัพท์ที่เป็นคำเดียวโดด ๆ เพราะว่ามีคำศัพท์เป็นจำนวนมากที่เปลี่ยนความหมายไปตามหน้าที่ในประโยคและเนื้อความ
2. การสอนโดยใช้บริบททำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด ซึ่งตรงกับหลักการสอนภาษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งการสอนภาษานั้นมิได้หมายถึงให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายเพียงอย่างเดียว แต่ให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด และความคิดรวบยอด ซึ่งตรงกับข้อคิดเห็นของ Destefano และ คณะ (1984) ที่ว่าการสอนทักษะทางภาษาจะต้องรวมการสอนทัศนคติในทางบวก (positive attitude) สอนให้เกิดความคิดและกระบวนการทางภาษา (thought and language process) รวมทั้งเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง (specific content) และนอกจากนี้นักเรียนยังเกิดความคิดอย่างวิจาร์ณาญาณ (Critical thinking) เพื่อให้ได้ความหมายของคำศัพท์ และนอกจากนี้ในการเดาความหมายของคำศัพท์ นักเรียนจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมซึ่งตรงตามปรัชญาตามหลักของ Kant (1987) ซึ่งว่าด้วยธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "A Priori" ซึ่งหมายถึง สิ่งกับเบื้องต้นความรู้เดิม แนวคิดพื้นฐาน โครงข่ายหรือแผนงานพื้นฐานของความรู้ความจำซึ่ง Kant มีความเชื่อว่ามนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์รอบข้างตนก็ต่อเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับสิ่งกับหรือความรู้เดิมซึ่งมนุษย์มีรองรับอยู่ในสมองก่อนแล้ว ซึ่งผลของการทดลองสอดคล้องกับปรัชญาของ Kant การเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้บริบท Familiar Expression ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมากกว่าบริบทอื่น ๆ แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการเรื่องนี่มาก และในทางตรงกันข้าม การเดาความหมายคำศัพท์โดยการใช้นิพจน์ Restatement or Inference, Prefixes / Suffixes / Roots, Reference และ Comparison / Contrast ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันน้อย แสดงว่าการพัฒนาความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์โดยการใช้นิพจน์เหล่านี้ ยังพัฒนาไปค่อนข้างช้า อาจจะเป็นเพราะ

นักเรียนยังไม่ได้รับการฝึกฝนมากพอ โลกทัศน์ (schema) ของนักเรียนน้อย ซึ่งปัญหานี้สามารถที่จะขจัดได้โดยการฝึกฝนให้มากกว่านี้ โดยครูผู้สอนนอกจากจะให้นักเรียนฝึกในห้องเรียนที่มีเวลาอันจำกัดแล้ว ครูอาจจะให้นักเรียนฝึกนอกห้องเรียนที่มีเวลาอันจำกัดแล้ว ครูอาจจะให้นักเรียนไปทำเป็นการบ้าน (independent practice) อีกด้วย

2. เปรียบเทียบความสามารถการอ่านด้านการหาใจความหลัก รายละเอียด และชนิดรูปแบบโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่อ่านก่อนและหลังการทดลอง กระบวนการล่างขึ้นบนโดยการวิเคราะห์ข้อความ และบนลงล่างโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด ผลปรากฏว่า ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสุภาพ บุตรสีหัต (2529 : 7) ที่พบว่า วิธีสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอด (Top - Level Structure) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 91987 ข 95 - 101) ที่พบว่า วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบาร์ทเลตต์และคนอื่น ๆ (Bartlett and others. 1984 : 183 - 184) ที่พบว่าการใช้โครงสร้างระดับยอดมีความสัมพันธ์กับความจำและความเข้าใจในทางบวก ผู้ที่ใช้ยุทธวิธีนี้มีการพัฒนาทั้งความจำและความเข้าใจมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสงวนศรี เณรฐานันท์ (2523 : 93) ที่พบว่าการสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอดช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านสูงกว่าตามคู่มือครู เพราะวิธีสอนด้วยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอดเป็นวิธีการในการค้นหาใจความสำคัญของเรื่องและรายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญนั้น โดยวิธีใช้โครงสร้างระดับยอด นักเรียนจะสามารถเดาความ จับใจความ และเข้าใจรายละเอียดของเรื่องได้รวดเร็ว และแม่นยำขึ้น เนื่องจากโครงสร้างระดับยอดจะช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอนโดยอาศัยความรู้จากประสบการณ์เดิมเข้าช่วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรา วัชรสมบัติ (2529 : 79) ที่พบว่า การสอนอ่านโดยวิธีวิเคราะห์ประโยคทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนโดย

ใช้คู่มือครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของบารบารา วิกกิน (Barbara Wiggin. 1977)

ที่พบว่าวิธีวิเคราะห์ข้อความสามารถเอื้อประโยชน์ในการสอนอ่านเอาความได้

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านด้านการหาใจความสำคัญของเรื่อง รายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญของเรื่อง ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการบอกชนิดโครงสร้างการเขียนของเรื่องที่สามารถได้อ่านได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. ผู้วิจัยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนการสอน จะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก ก่อนที่ทำการวิจัย ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์ทุกครั้งกับผู้เชี่ยวชาญใช้โครงสร้างระดับยอสอนอ่าน (Dr. Bartlett) ซึ่งสอดคล้องการสอนกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ.2529 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนไม่ค่อยจะราบรื่นนัก เพราะนักเรียนยังไม่รู้จักกระบวนการคิด ไม่รู้จักใจความสำคัญคืออะไร ไม่รู้รายละเอียดคืออะไร และไม่รู้ว่าจะชนิดโครงสร้างการเขียนจะเอาไปทำประโยชน์อะไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการ mapping ที่ใช้กันในประเทศตะวันตก แต่นักเรียนไทยยังไม่รู้จักวิธีการนี้ จึงทำให้เสียเวลามากกว่าที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจ ทำให้นักเรียนได้รับการฝึกน้อย สัดส่วนของเวลาที่ใช้ในการอธิบายมากกว่าเวลาที่นักเรียนลงมือปฏิบัติ และปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่ผู้วิจัยพบ คือผู้เชี่ยวชาญสอนเรียงตามโครงสร้างดังนี้

List ———> Problem / Solution————> Comparison / Contrast————>
Cause / Effect

การนำโครงสร้างการเขียนชนิด List มาสอนก่อนนับว่าถูกต้องเพราะเป็นชนิดโครงสร้างที่ง่ายที่สุด นักเรียนเข้าใจได้เร็ว เพราะนักเรียนมีโลกทัศน์เรื่องประเภทบรรยายอยู่แล้ว เช่น หนังสือแบบเรียน และวรรณคดี ซึ่งระบบบรรยายถึงความ^{งาม}ของธรรมชาติ หนังสือประเภทบรรยายนี้มีหลากหลายที่นักเรียนอ่านทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน แต่พอสิ่งสำคัญที่ 2 ประเภทของเรื่องเป็น Problem / Solution นักเรียนคิดไม่เป็นว่าอะไรเป็นปัญหาและอะไรเป็นการแก้ไข เพราะประเทศเราเป็นประเทศที่ค่อนข้างจะอุดมสมบูรณ์ เรื่องที่เป็นปัญหาและข้อแก้ไขจึงมีไม่มากนัก ทำให้โลกทัศน์ของนักเรียนแคบ บทเรียนลำดับที่ 2

การพัฒนาซ้อนข้างจะช้า ลำดับที่ 3 เรื่องประเภท Comparison / Contrast การพัฒนา
กลับไปได้แล้ว และตรงกันข้ามลำดับที่ 4 เรื่องประเภท Cause / Effect การพัฒนาการ
กลับซ้ำอีก ในการทำการวิจัยครั้งนี้ผู้สอนเห็นว่าควรจัดลำดับก่อนหลังใหม่ เพื่อให้สอดคล้อง
กับหลักจิตวิทยา ผู้วิจัยจึงจัดลำดับเรื่องใหม่ตามแผนผังดังนี้

List ———> Comparison / contrast ———> Problem /
Solution——> Cause / Effect

เมื่อทำการทดลองสอน ปรากฏว่านักเรียนซ้อนข้างไปได้เร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นการ
จัดบทเรียนตามความยากง่ายนั้นเป็นผลทำให้เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ได้เร็ว

2. การนำโครงสร้างการเขียนระดับยอคมมาใช้ในการอ่าน เป็นเรื่องใหม่ นักเรียน
ยังไม่คุ้นเคยกับการสอนโดยวิธีนี้เป็นเรื่องธรรมดาที่ว่าจะแก้ตามที่เรายังไม่คุ้นเคย จะ
ค่อนข้างยากหรือยาก ผู้วิจัยแสวงหาวิธีสอน เพื่อให้เด็กเข้าใจง่ายและให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน
การใช้โครงสร้างระดับยอคมสอนการอ่าน ทางแก้ปัญหาคือการสอนให้นักเรียนวิเคราะห์คำ
วิเคราะห์ความและวิเคราะห์ประโยค ก่อนที่จะให้นักเรียนสรุปออกมาว่าอะไรคือใจความ
สำคัญและอะไรคือรายละเอียด โดยให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการ mapping ก่อน น่าจะ
เป็นไปได้ ในปี พ.ศ.2531 Mr.Usher ผู้เชี่ยวชาญใช้โครงสร้างระดับยอคมหาใจความสำคัญ
และรายละเอียดของเรื่องที่อ่านของออสเตรเลียได้เดินทางมาประเทศไทย และได้ร่วมกับ
อาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษทำ work shop ที่โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร เป็นเวลา 1 เดือน Mr Usher ถามผู้วิจัยว่าคุณจะสอนอย่างไร ผู้วิจัย
จึงได้สาธิตวิธีสอนโดยให้นักเรียนรู้จักหัวเรื่อง (topic) ประโยคหลัก (topic sentence)
ใจความสำคัญ และรายละเอียด โดยพิจารณาจาก general statement และ specific
statement ก่อนแล้วนำเด็กเข้าสู่ Top - level structures Mr. Usher ได้
รวบรวมข้อสังเกตต่าง ๆ ในระหว่างการสอนเพื่อจะได้แน่ใจว่าการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่
ข้อมูลที่กล่าวถึงการตอบรับของนักเรียน การชมเชยของครู วิธีที่ครูจะเรียกความสนใจจาก
นักเรียนก่อนจะเริ่มสอน ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะช่วยตรวจสอบประสิทธิภาพของครูด้วย Mr.Usher ยอมรับ
ว่าเป็นวิธีที่ดี

3. การนำเสนอบทเรียนในการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง ผู้วิจัยนำเสนอทั้ง 2 รูปแบบ โดยคำนึงถึงกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมเป็นรายบุคคล และยังคำนึงถึงความสามารถเข้าใจของนักเรียนอีกด้วย นักเรียนบางคนอาจจะเข้าใจได้ดีสำหรับวิธีการหนึ่ง แต่ไม่อาจเข้าใจได้ดีสำหรับอีกวิธีการหนึ่ง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกตามความสามารถของตนเอง ซึ่งส่งผลให้ทำคะแนนได้ดี

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน รายละเอียดและโครงสร้างการเขียนของเรื่องก่อนและหลังการทดลอง ผลปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง ตามตารางที่ 4 ซึ่งตรงตามสมมติฐาน (ข้อ 1) ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนอย่างเห็นได้ชัด วิธีการสอนคำศัพท์โดยใช้ปริบท การหาใจความหลัก และรายละเอียดโดยการให้นักเรียนเข้าใจพื้นฐานก่อน เช่น ารู้จักหัวข้อเรื่อง (topic) โดยวิธีการ mapping ประโยคหลัก (topic sentence) ใจความสำคัญ (main idea) และรายละเอียด (details) และการนำโครงสร้างระดับยอดมาหาใจความสำคัญและรายละเอียด จึงเป็นวิธีการสอนที่ได้ผลเพียงพอและจะช่วยให้นักเรียนภาษาอังกฤษระดับอื่น ๆ สามารถที่จะนำวิธีการนี้ไปประยุกต์ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการเรียนการสอน

1.1 การเดาความหมายคำศัพท์จากปริบท ควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกมาก ๆ จากเอกสารจริง (Authentic Materials) ที่ผู้เรียนพบเห็นจริงในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ โฆษณา และหนังสือวารสาร เป็นต้น

1.2 โครงสร้างระดับยอด (Top-level structure) ที่นำมาใช้

การหาใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง เวลาสอนควรคำนึงถึงความคุ้นเคยของผู้เรียน ความยากง่ายของโครงสร้าง โครงสร้างชนิดบรรยาย (list or description) และการเปรียบเทียบ (Comparison / Contrast) ควรมานำสอนก่อน โครงสร้างปัญหาและข้อแก้ไข (problem / Solution) และเหตุ & ผล (Cause / Effect)

1.3 โครงสร้างของเรื่องประเภทปัญหาและข้อแก้ไข ค่อนข้างจะหายาก ครูผู้สอนจะต้องศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่างประเทศ เพื่อให้ได้ความหลากหลายของเรื่อง

1.4 โครงสร้างการเขียนชนิดบรรยายหรือบอกรายละเอียด (List or Description) ผู้สอนนอกจากจะใช้กระบวนการ mapping แบบบนลงล่าง (Top-down process) แล้ว ผู้สอนควรนำเอาวิธีการ mapping แบบกระจายออก (Spread-out organization) มาใช้ด้วยก็ได้

2. สำหรับผู้ที่ทำวิจัยต่อไป

2.1 ทำการวิจัยในเชิงเปรียบเทียบ (Comparison group) ของนักเรียน

2 กลุ่ม เพื่อความชัดเจนของประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.2 ถ้าเป็นการทดลองเพียงกลุ่มเดียว ควรจะทำการทดสอบ 3 ครั้ง ดังนี้

Pretest —> Posttest —> Posttest

เพราะการทำ Posttest ครั้งเดียว คะแนนสูงขึ้น อาจจะเป็นผลเนื่องมาจากการจำคำตอบจากแบบทดสอบ Pretest ก็ได้

2.3 เนื่องจากการเรียนภาษาต่างประเทศ ทักษะที่เป็นปัญหาคือ ทักษะอ่าน ทางโรงเรียนควรจัดวางนโยบายที่แน่นอน จัดทำเป็นโครงการแก้ปัญหการอ่าน (Corrective Reading) โดยความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้สอนร่วมกันทำโครงการ (program) มีการวางแผน (Design) การบริหาร (Management) และการประเมินผล (Evaluation) ปัญหาในการทำโครงการคือเวลา แม้ว่าจะต้องเสียไปกับโครงการนี้แต่ผลที่ได้คุ้มค่า จะทำให้นักเรียนได้รับผลประโยชน์อย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ต่อไป ดังนั้นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการควรจะเป็นในรูปโครงการแก้ปัญห

2.4 ควรเขียนรายงานทุกครั้งที่ทำการสอน

2.5 การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) ควรจะทำเป็นรูปคณะ (team work) เพื่อจะได้เสนอปัญหาและอภิปรายปัญหานั้น ๆ เพื่อระดมสมองในการหาทางแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

บรรณานุกรม

กมลวัฒน์ คุรทแก้ว. การเดาศัพท์จากบริบทเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว.

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

กองกาญจน์ นิธิพงศ์. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา.

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2516. อัดสำเนา.

พนิตพิทย์ ทวยเจริญ. การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านคำวาระเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่ 2

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และปทุมวัน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม

กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

นันทนา นิยพันธ์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศ

ชั้นปีที่ 5 กลุ่มที่สอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความกับกลุ่มที่สอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ลภา จินตเสวี. อ่านอย่างไร. ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2521.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2,

กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.

สงวนศรี เณรฐานันท์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทาง

การเขียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ

การสอนด้วยวิธี TLS และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

สุภาพ บุตรสีหัด. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อ

การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS,

SQRS และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

สิทธิพร ยอดนิล. การศึกษาความรู้ศัพท์ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

Bartlett, B.J. Top - Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Text. Doctoral Dissertation, Arizona State University, Dissertation Abstracts International, 1979. 36, 6641 A.

_____. "Reading for Memory : When top - level structure helps," Paper Presented at the Annual Conference of the Question Reading Association. Perth, July, 1968.

_____. So this is the main idea : When use of an author's Top - level structure helps a reader. Paper Presented at the Eighth World Congress in Reading, Manila, Philippines, August, 1980.

_____. "Using top - level structure in text promote reading comprehension", ERIC Reports / Microfilm No. ED 200941. 1981.

_____. "Top - level sturcture as an organization strategy for recall of classroom text," Dissertation Abstracts International. 39Z11X : 6641 - A.

Bloom, Benjamin Samuel. Human characteristic and school learning. New York : McGraw - Hill, 1976.

_____. Texonomy of Educational Objective. 2nd ed. London : Longman Inc., 1979.

Bond, Guy L. and Niles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century Crofts, 1957.

- Brown, Dorothy F. "Advanced Vocabulary Teaching : the Problem of Collocation," RELC Journal. Volume V, Number 2, 1 - 11, December, 1974.
- Carrell, P.L and J.C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," TESOL Quarterly. 17 : 268 - 289; December, 1983.
- Clarke, Mark A. and Sandra Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the E.S.:. Reading Class," Reading a Second Language, Hypothesis, Organization and Practice. New York : Harper and Row, 1979.
- Clarke, M.A. and Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in ESL Reading Class," Language Reading. 27 : 145; June, 1977.
- Dale, Edgar and others. Techniques of Teaching Vocabulary. Field Educational Publications, Incorporated, California, 1971.
- _____. The Teaching of Reading. Holt, Rinehart and Winston, In., New York, 1974.
- Davidson, Jane L. "The Group Mapping Activities for Instruction in Reading and Thinking," Journal of Reading. 26 : 52 - 56, October, 1982.
- Dawson, Mildred Agnes. Fundamental of Basic Reading Instruction. New York : Longman Green and Co., Inc., 1959.
- Deighton, Lee C. Vocabulary Development. New York : Macmillan, 1969.
- _____. Reading and Vocabulary. New York : Harcourt Brace Javanovich, 1979.

Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Educational Testing Service, Princeton, 1952.

Fries, Charles C. Linguistic and Reading. Holt Rinehart and Winston, 1983.

Frost, Joe L. Issue and Innovation in the Teaching of Reading. Illinois Scott Foresman and Company, 1976.

Garrett, Henry E. Statistics in Psychology and Education. New York : Longman Green, 1958.

Goodman, Kenneth S. Language and Literacy. Boston, London and Henley, Routledge & Kegan Paul Ltd., 1982.

Harris, Albert J. & Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longman Inc., 1979

Hauf, M. Buckley. "Mapping : A Technique for Translating Reading into Thinking", The Journal of Reading. 5 : 225 - 230, January, 1971.

Lod Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw - Hill, 1964.

Nation, Paul. "Techniques for teaching vocabulary," English Teaching Forum, Volume XII, Number 3, 18-21, July - September. 1974.

Pearson, David P. and Dale D. Johnson. Teaching Reading Vocabulary. New York : Holt Rinehart and Winston, 1978.

_____. Teaching Reading Comprehension. New York : Holt Rinehart and Winston, 1978.

Saowalak Rattanaovich. The Effects of Using Top - level Structure

Instructional Modules and Traditional Teaching Method in

Teaching English to Thai Students. Project Report SEAMEO :

RELC Fellowship Grant - November, 1987.

Shaw, Harry. A Complete Course in Freshman English. 7th.ed.,

New York : Harper and Row Publishers, 1973.

Smith, F. Reading. Cambridge, Cambridge University Press, 1978.

Ushur, M. J. Using top - level structure in high school. CDR Report,

Brisbane CAE, 1981.

Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd.ed. New York :

Harcourt Brace & World Inc., 1977.

Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford

University Press, 1983.

Vocabulary Test

Instructions : Choose the correct meaning for the underlined word
or words by marking (X) on the letter a b c or d
on the answer sheet.

1. England inhabited Hong Kong for many years. The underlined word mean.....
a. lived in b. Kept c. occupied d. got
2. A.....is a tool for drawing corks from bottles.
a. corkage b. corker c. corkscrew d. cork
3. Although the climate is rather cold, some animals can survive there. The underlined word means.....
a. be active b. continue to exist c. be happy d. alive
4. Ladda wanted to get in touch with her adviser but he was absent. The underlined words mean.....
a. see b. speak c. visit d. contact
5. Lewin spent ten months in the.....of the Antarctic
a. remotes b. solitudes c. empty d. fear
6. A.....is a person who tells stories or accounts of events.
a. lecturer b. narrator c. poet d. novelist
7. There was a lot of.....in the theatre.
a. audience b. conductor c. singers d. promoters
8. The dictator soon.....of the oppenents by putting them in prison.
a. agreed b. disposed c. opposed d. insisted

9. It's loud enough to wake the dead means..... .
- a. It's confusing
 - b. It's too loud.
 - c. Nobody likes to listen except the dead person.
 - d. It's so quite that everybody is surprised.
10. The government will.....a new bridge over the river.
- a. create
 - b. construct
 - c. remind
 - d. remember
11. The meaning of decade is a
- a. period of thirty years.
 - b. period of fifty years.
 - c. period of ten years
 - d. period of hundred years.
12. Loatian army always attacks the boundary of Thailand.
- The underlined word means.....
- a. invades
 - b. wades
 - c. arrests
 - d. assails
13. Many factories give off unpleasant fumes that fill the air for miles.
- a. noises
 - b. vapors
 - c. rays
 - d. vibrations
14. Some types of glassware are more fragile than others.
- a. available
 - b. practical
 - c. popular
 - d. breakable
15. I do not understand French, so I am waiting for the English interpretation.
- a. explanation
 - b. correction
 - c. intelligence
 - d. simplification
16. Eve turned up the volume because the music was not audible above the screaming and laughing of the students at the party.
- a. intense
 - b. enjoyable
 - c. loud enough
 - d. able to be heard

17. The girl's involvement in many activities caused her grade to drop.
- a. management
 - b. participation
 - c. membership
 - d. enthusiasm
18. Mount St.Helens erupted in March 1980 after one hundred twenty-three years of silence.
- a. exploded
 - b. split
 - c. roared
 - d. disintegrated
19. The pollen of corn - plants is scattered by the wind.
- a. dispersed
 - b. untouched
 - c. damaged
 - d. exposed
20. The boy was soon going to go the America, so he was very inquisitive about American life.
- a. doubtful
 - b. suspicious
 - c. curious
 - d. indifferent
21. Although the bus is listed to depart at eight o'clock, it is often late.
- a. scheduled
 - b. processed
 - c. enclosed
 - d. digressed
22. If the teams were not so evenly matched, it would be easier to foretell the outcome.
- a. prepare
 - b. prevail
 - c. predict
 - d. precede
23. Mr.Fostecue used to smoke a pack of cigarettes a day, but now he has decreased to half a pack.
- a. cut off
 - b. cut down
 - c. cut out
 - d. cut away

24. Although translating unknown languages is somewhat like breaking codes, the cryptographer usually has some knowledge of the language the message is written, while the language scholars.....at first.....had none.

- a. person who likes puzzles b. person speaking many languages
- c. expert in secret writing d. one who draws charts

25. The Mediteranean climate is little suited to stock - breeding only sheep and goats can make use of the extensive feeding grounds with their meager rainfall.

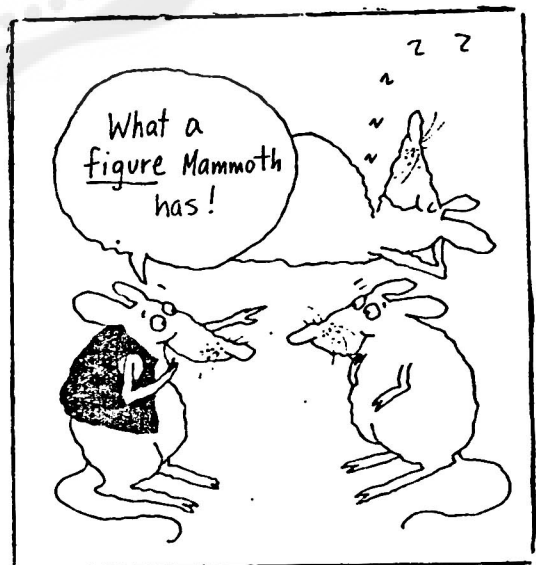
- a. to be empty of water b. a great amount
- c. to be over sufficient d. not much in quantity

Instructions : In each of the following cartoons, the underlined word, figure, has a different meaning. Below the cartoons are four meanings for figure. Using the context for help, decide which meaning figure has in each cartoon.

a.

b.

Some plastic products are amazingly tough. They are tested for this quality. One piece of plastic was hit by a truck going fifty miles an hour. Then it was crushed by a bulldozer. In....34..... of all that rough....35.....the plastic remained undamaged.

34. a. spite b. fear c. line d. haste

35. a. water b. treatment c. play d. trouble

For those who like a frequent change in clothes, a new product, paper clothes, has been developed. Suits and dresses may be thrown away after a few wearings. Upon hearing of this new product, many people cannot help but....36....what....37.....when it rains!

36. a. listen b. buy c. wonder d. plan

37. a. happen b. kind c. warm d. weather

A letter written with invisible ink can be seen only under certain conditions. Invisible ink is used when a message is to be kept secret. The paper must be warmed in order to be read. Heat makes the writing38.....and the....39.....is no longer invisible.

38. a. fade b. appear c. smaller d. believable

39. a. paper b. spy c. message d. writer

Our cities are getting noisier all the time. Trucks and cars rumble along the streets. Planes scream overhead. Factories rattle and roar. People add to the noise. When there are many....40..... and41.....there is bound to be noisy.

40. a. angels b. ghosts c. fights d. people

41. a. lamps b. fountains c. machines d. birds

Instruction : Choose the letter in front of the sentence that is a
restatement or implication of the test sentence (s)

42. After he started school, he spent as little time at home as possible, but it was still too much for him.
- a. He liked spending a lot of time at home, but he couldn't do so since he had to study hard.
 - b. He didn't like staying at home, but he had to spend some time there since his parents wanted him to.
 - c. He didn't stay at home much, but he thought even a little time there was too much.
 - d. To be with his family was what he liked, but he couldn't do so.
43. The life of a sailor is much pleasanter than it used to be,
- a. Sailors are used to a pleasant life.
 - b. The life of ^asailor used to be pleasanter.
^
 - c. There are more sailors now than there used to be.
 - d. A sailor's life was not so pleasant some years ago as it is now.
44. Medical science is extending active life into what was once old age.
- a. Thanks to medical advances, the span of active life has increased.
 - b. Old people today are more active than the young people of yesterday.
 - c. Old people today are no longer invalids.
 - d. People considered old a hundred years ago are considered active now

45. This situation is as serious as if not more serious than the other.

- a. The two situations are as serious as any of the others.
- b. People consider this situation to be much more serious than it really is.
- c. Of the two situations, one is as serious as the other and many be even more serious.
- d. This situation cannot be considered as serious as the other.

Instruction : Read the following pieces of news and tell the meaning of the underlined word from a, b, c, or d

46. Kochi, Japan (AFP) - 22 - years old housewife using a fertility drug yesterday gave birth to quadruplets at the Kochi Municipal Hospital in this southwestern Japanese city, a hospital report said.

The four babies, three boys and one girl, were born underweight. but in satisfactory condition in incubators. The mother, Mrs.Kazuki Takeda, was also in good condition the report said.

The "quadruplets" in this story are :

- a. fertility drugs
- b. four babies
- c. incubators
- d. hospital reports

47. Quebec (UPI) - An identified gunman who help 12 hostages in a suburban bank branch for more than nine hours, escaped with the bank manager and a woman as prisoners late Monday night after the other hostages were released.

The "hostages" in this story are :

- a. gunman
- b. bank branches
- c. bank managers
- d. prisoners

48. Broadus, Montana (AP) - a fly flew through an open window and into the mouth of a truck driver. Arthur Tiffit, of Spokane, Washington, causing him to begin choking and to lose control of his rig, officials said.

The "rig" in this story is :

- a. a fly
- b. a person
- c. a truck
- d. an open window

49. New Orleans, Louisiana (AP) - A man apparently enraged because a frisbee hit his parked car, shot and killed the 15-year-old boy who threw the plastic toy, police said.

The "frisbee" in this story is :

- a. a plastic boy
- b. a car
- c. a boy
- d. a policeman

50. Cincinnati (UPI) - "After two weeks of crawling to the toilet in his jail cell and going for days without a shower because he couldn't reach the hardware, Anthony Pangallo - a double amputee - finally is resting in a hospital.

Which one of the following best describes "a double amputee"

- a. an usually short person.
- b. a person who has lost both legs
- c. a war hero with two medals
- d. a person who needs illegal drugs to live comfortably

Instruction : Read the story carefully and then answer the questions below.

"Tuna" is a catchall word for seven or eight species of related finfish. There are the yellowfin tuna, the bigeye, the albacore, the skipjack, the blackfin, the little tuna, bonito and other small, tuna-like fish, and the Atlantic bluefin.

5 The bluefin is the undisputed champion of the clan larger, stronger, faster than other tuna and endowed with sport fishermen with an enduring mystique as a brave and courageous spirit. And besides this, the Atlantic bluefin is one of the largest (more than 1400 pounds) and perhaps the fastest (up to 60 m.p.h.) of the ocean's
10 finfish, these huge fish and their brethren roam every ocean and are among the most intensely hunted and widely marketed wild creatures in history.

But the hunt may be nearing its end. Fishermen, marine biologists, economists and marketers all agree : bluefin populations are in
15 accelerating decline. Unless something is done, they say, the bluefin may be depleted beyond recovery.

In order to save the tuna, a possible start toward global planning has been made by "Resources for the Future". Controls need to reach to all the waters tuna inhabit, says REF. The
20 requirements are basic : global catchquotas, national quotas for every tuna - fishing flag, limits to the tuna vessels, more precise definition of coastal economic zones and a world - wide tuna - management agency.

Choose the best alternative in each of the following.

51. "Tuna" is.....

- a. a kind of fish
- b. a kind of fin
- c. a champion of the sea
- d. one of a species of related finfish

52. "the clan" (line 5) is the same as.....

- a. part
- b. category
- c. group
- d. classification

53. "The bluefin is the undisputed champion," (line 5) means that....

- a. nobody agrees that the bluefin is a champion.
- b. people doubt whether the bluefin is a champion
- c. everyone regards the bluefin as champion
- d. no champion will be disputed

54. "a brave and courageous spirit," (line 7) refers to.....

- a. the clan
- b. other tuna
- c. the yellowfin tuna
- d. the bluefin

55. "to roam" (line 10) is the same as.....

- a. running away
- b. going about
- c. existing
- d. diving

56. A marine biologist (line 13) is the biologist who.....

- a. works in the sea
- b. has a sea problem
- c. studies the sea level
- d. studies sea life

57. "bluefin populations are in accelerating decline". (line 14-15)
means that.....

- a. the number of the bluefins going down steadily
- b. bluefin populations have been reduced completely
- c. the declination of the bluefin populations is coming near quickly
- d. the number of bluefin is decreasing more and more rapidly all the time.

58. When something is depleted beyond recovery, (line 16).....

- a. there is still hope to do something about it
- b. no one knows how to deal with it
- c. nothing can be done to give it
- d. it has completely disappeared

59. "all the waters tuna inhabit", (lines 19) means the same as...

- a. every place where tuna live
- b. any place belonging to tuna
- c. tuna's living habits
- d. any place for keeping tuna

60. The passage tells us that.....

- a. the bluefin is not only larger, stronger, faster than other tuna but also mysterious
 - b. the number of tuna allowed to be caught must be limited by all countries
 - c. huge fish like the blackfin roam every ocean
 - d. if something is done, the bluefin may decrease unexpectedly
-

Reading Test

Instructions : Read the following passages carefully. Tell the organization of the passage, write the main idea and details, in the space provided.

I.

Clouds have two main shapes - stratiform (or flat, level sheets), and cumuliform (or hump, wooly heaps) Stratiform clouds indicate little up or down turbulence in the atmosphere. they give generally smooth flying condition. Cumuliform clouds indicate considerable turbulence and churning. They usually give bumpy flying conditions since they are the result of atmosphere convection. (5)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

It's a paradise on earth!

Have you ever dreamed of a South Sea Island? An island of white beaches and warm blue water? An island of flying fish and dolphins of peaceful villages and friendly people? We can make your dreams come true.

We can take you to the island of Tarala in the South Pacific. You can find the most beautiful beaches in the South Seas there....
...the bluest water.....people.....and the best hotels.

Do you enjoy swimming, singing, surfing, fishing or just lying in the sun and listen to the wind and the ocean? On Tarala you can do all these things and a lot more too.

You can discover the secret places of the island - its hills and caves, its peaceful villages. Or you can enjoy the most exciting nightlife in the South Seas. Dance at the Hula Disco! Eat at Captain Cook's Kitchen! Enjoy life the Polynesian way. Come to Tarala! You'll love it. (6)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

.....
.....
.....
.....
.....

III. AT HOME

FORECAST for Bangkok Metropolis

until tomorrow morning. Almost widespread
showers or thunderstorm with isolated
heavy fall, southwesterly winds 10 - 30 kph;
minimum temperature 26 C (79 F), maximum
temperature 33 C (91 F).

CHIANG MAI

Widely scattered showers or
thunderstorms from afternoon till evening ; minimum temperature
25 C (77 F), maximum temperature 35 C (95 F)

PATTAYA

Scattered showers or thunderstorms slight to moderate
sea ; minimum temperature 28 C (82 F) , maximum temperature
33 C (91 F)

PHUKET

Scattered showers or thunderstorms, slight to moderate
sea ; minimum temperature 25 C (77 F) , maximum temperature

33 C (91 F). (6)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

.....

.....

.....

.....

.....

IV. One of my first discoveries was little water shrew. No longer than a mouse, and sometimes smaller. These tiny creatures are among the world's smallest mammals. I recall measuring an adult shrew years later ; its body was just over two inches less than half an ounce. (6)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

.....
.....
.....
.....
.....

V. There are three differences between flying and driving across the country ; time, cost and reason for travel. The first difference, time, is not always a very important one. It takes a few hours by air, but four or five days by car. The cost of travel is more important because today's inflation has increased the cost of gasoline, food and hotels. The most important difference between the two kinds of travel is the reason, for such travel. If the tourist wants to spend his vacation on either coast, he will probably fly ; however, if wants to see the different sections of the country, he will drive. (6)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....
.....

3. What are the details?

.....
.....
.....
.....
.....

VI. The event is a truly natural disaster. Houses and buildings inevitably collapsed. Some unfortunate victims were buried alive. some were seriously injured. Many have been physically handicapped by the quake. Many have been psychologically damaged. People all over the globe sympathize with the Soviets over this disastrous earthquake. Various kinds of aid have been heading for Armenia. while the rescue teams keep searching for the victims everlastingly. Who should be blamed this time? (II)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....
.....

3. What are the details?

.....
.....
.....
.....
.....

The Fish Tank

VII.

A problem existed. How could the class keep fish alive in the dark tank? The water was clear but the plants in the aquarium needed sunlight to give off oxygen. Without oxygen the fish would die. There was no way to move the tank from the dark room into sunlight. Mrs. Rabin had the solution. Oxygen could be provided from an air tube. A pump would be used to force air through the tube and into the water. The bubbles that resulted would oxygenate the tank and the fish would survive. It did not matter about the waterplants. It was an easy matter to find some tube and a small generator. Soon the rig was made and in place. After 21 days the pump still working. The fish were still alive in their dark tank, and the class was very happy. (6)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

.....

.....

.....

.....

.....

VIII. Over the years, people have made and used many chemicals. Large amounts of these chemicals have been released into the environment either through usage, dumping or elimination through sinks and other water ways. Most were thought to be harmless at the time. However, this was not the case! Poisons have been used to kill weeds and insects. Chemical wastes from industry have polluted the air, water and soil. The use of these chemicals has often caused more problems than they cured! Humanity is now reaping the consequences. (9)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

.....

.....

.....

.....

.....

IX. The problem is, do both parts of a leaf make sugar and starch?

Can the white parts make them? And, can the green parts make them?

The solution to this question is that only the green part of the

leaf makes sugar and starch, This solution may be proven if we

test with iodine. Starch turns black in iodine, so only that part of the leaf which makes starch will turn black. (6)

1. What is the organization of the passage?

.....

2. What is the main idea?

.....

.....

3. What are the details?

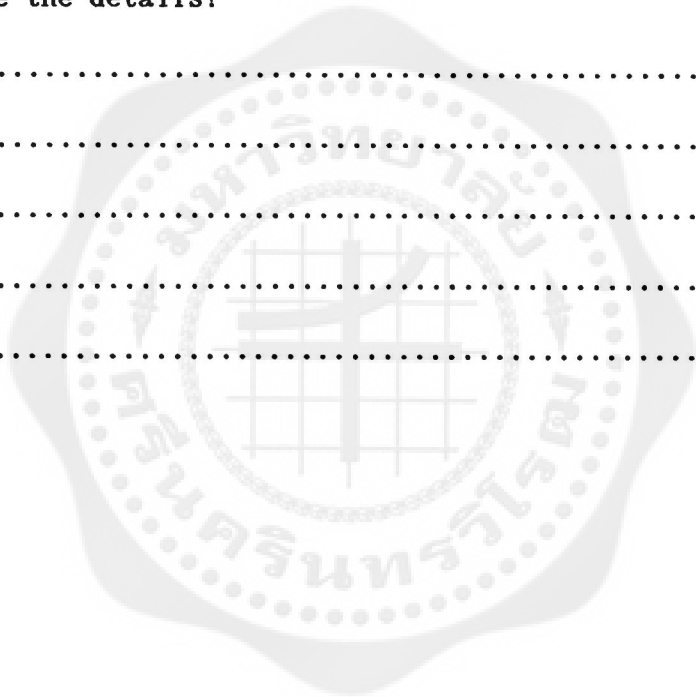
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ตาราง แสดงความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเดาความหมายของ
คำศัพท์จากบริบท จำนวน 60 ข้อ

ข้อ	p	r		ข้อ	p	r		ข้อ	p	r	
1	.53	.39	12.7	21	.72	.36	10.7	41	.40	.32	14.0
2	.61	.62	11.9	22	.78	.34	10.0	42	.28	.36	15.3
3	.46	.36	13.4	23	.71	.30	10.8	43	.22	.43	16.1
4	.77	.45	10.1	24	.58	.53	12.2	44	.22	.34	16.0
5	.50	.61	13.0	25	.41	.34	13.9	45	.21	.40	16.3
6	.77	.45	10.1	26	.78	.50	9.8	46	.78	.50	9.8
7	.43	.61	13.7	27	.80	.47	9.7	47	.76	.54	10.2
8	.43	.61	13.7	28	.81	.37	9.5	48	.73	.44	10.6
9	.55	.69	12.5	29	.52	.31	9.8	49	.61	.68	11.9
10	.78	.34	10.0	30	.52	.31	12.8	50	.78	.51	10.0
11	.68	.75	11.1	31	.64	.24	11.5	51	.73	.27	10.6
12	.51	.63	12.9	32	.38	.36	14.2	52	.47	.33	13.3
13	.40	.56	14.0	33	.27	.44	15.4	53	.53	.44	12.7
14	.39	.38	14.1	34	.61	.30	11.8	54	.68	.44	11.1
15	.41	.64	13.9	35	.36	.24	14.5	55	.80	.29	9.7
16	.52	.53	12.8	36	.66	.34	11.3	56	.60	.26	12.0
17	.51	.41	12.8	37	.61	.23	11.9	57	.39	.23	14.1
18	.76	.37	10.1	38	.27	.34	15.5	58	.43	.37	13.7
19	.70	.48	10.9	39	.32	.32	14.8	59	.34	.21	14.6
20	.48	.25	13.2	40	.54	.36	12.6	60	.38	.46	14.2

ตาราง แสดงความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการบอกชนิดของโครงสร้าง
การเขียน ใจความหลัก และรายละเอียดของเรื่อง จำนวน 47 ข้อ

ข้อ	p	r		ข้อ	p	r		ข้อ	p	r	
1	.80	.60	9.6	20	.80	.29	9.7	39	.22	.50	16.2
2	.72	.53	10.7	21	.80	.29	9.7	40	.30	.48	15.1
3	.65	.48	11.4	22	.81	.59	9.5	41	.29	.46	15.2
4	.61	.49	11.9	23	.79	.62	9.7	42	.30	.32	15.1
5	.43	.21	13.7	24	.48	.53	13.2	43	.29	.30	15.2
6	.18	.71	16.6	25	.62	.60	11.8	44	.18	.42	16.7
7	.44	.55	13.7	26	.30	.48	15.1	45	.44	.40	13.6
8	.44	.55	13.7	27	.43	.67	13.7	46	.33	.25	14.8
9	.64	.50	11.6	28	.43	.61	13.7	47	.42	.29	13.8
10	.40	.20	14.0	29	.39	.55	14.1				
11	.26	.31	15.6	30	.36	.50	14.4				
12	.80	.29	9.7	31	.23	.26	16.0				
13	.70	.60	9.6	32	.33	.25	14.8				
14	.79	.40	9.7	33	.20	.47	16.3				
15	.80	.60	9.6	34	.41	.46	14.0				
16	.79	.31	9.8	35	.66	.80	11.3				
17	.81	.33	9.5	36	.47	.22	13.3				
18	.77	.45	10.1	37	.20	.47	16.3				
19	.81	.37	9.5	38	.32	.51	14.9				

ตาราง แสดงคะแนนการทดลองการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทของนักเรียน

กลุ่มทดลอง

คะแนนกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	14	21	18	43	51	35	29	39
2	18	48	19	43	52	36	14	19
3	31	41	20	25	37	37	30	39
4	31	40	21	25	33	38	24	34
5	31	40	22	24	33	39	23	34
6	43	53	23	42	50	40	45	54
7	38	43	24	31	42	41	30	42
8	14	22	25	23	31	42	24	32
9	32	40	26	40	46	43	45	52
10	40	50	27	38	42	44	31	40
11	36	46	28	41	50	45	38	43
12	21	28	29	38	47	46	24	36
13	28	33	30	34	45	47	33	41
14	27	30	31	43	50	48	43	49
15	39	48	32	32	43	49	48	56
16	40	51	33	38	49	50	25	37
17	28	36	34	41	46	51	27	38

คะแนนกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
52	42	50	71	36	37	90	22	27
53	30	43	72	48	53	91	42	48
54	37	45	73	38	48	92	52	57
55	47	54	74	43	51	93	28	33
56	24	33	75	51	56	94	53	58
57	21	29	76	41	48	95	47	54
58	26	36	77	46	55	96	30	37
59	19	29	78	42	49	97	41	50
60	29	37	79	43	50	98	53	58
61	31	40	80	38	46	99	38	45
62	29	36	81	46	55	100	26	31
63	39	48	82	39	47	101	36	41
64	42	49	83	51	58	102	51	56
65	35	45	84	42	48	103	37	42
66	32	42	85	26	31	104	36	44
67	39	43	86	34	42	105	27	32
68	38	46	87	32	40	106	47	56
69	47	53	88	29	36	107	29	40
70	21	33	89	45	50	108	46	48

คะแนนกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
109	38	49	127	20	30			
110	39	43	128	25	33			
111	51	56	129	35	42			
112	42	47	130	31	39			
113	30	42	131	47	55			
114	26	34	132	23	35			
115	33	37	133	43	49			
116	35	44						
117	28	40						
118	42	48						
119	31	37						
120	44	51						
121	28	40						
122	40	47						
123	31	43						
124	33	39						
125	28	34						
126	21	30						

ตาราง แสดงคะแนนการบอกโครงสร้างการเขียน การบอกใจความหลัก และการบอก

รายละเอียดของเรื่องที่อ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง

คะแนนกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	14	24	18	30	41	35	18	26
2	15	23	19	26	36	36	11	20
3	21	32	20	14	22	37	15	30
4	20	29	21	19	26	38	12	18
5	19	25	22	22	30	39	10	23
6	29	37	23	24	33	40	29	42
7	28	36	24	19	27	41	12	25
8	20	29	25	20	27	42	15	26
9	17	24	26	23	35	43	28	40
10	16	24	27	22	30	44	21	31
11	15	23	28	21	31	45	21	35
12	12	20	29	19	28	46	15	24
13	15	19	30	20	28	47	15	28
14	14	18	31	23	33	48	25	38
15	24	32	32	26	37	49	30	42
16	23	31	33	22	31	50	12	18
17	17	25	34	28	42	51	12	22

คะแนนกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
52	24	36	71	30	41	90	28	37
53	14	19	72	36	45	91	33	44
54	23	35	73	32	40	92	37	45
55	33	42	74	30	39	93	28	38
56	16	25	75	34	45	94	35	43
57	8	18	76	22	30	95	33	42
58	14	20	77	32	40	96	34	44
59	31	41	78	32	41	97	36	44
60	28	38	79	31	39	98	36	45
61	28	39	80	29	37	99	36	43
62	31	42	81	32	40	100	26	37
63	30	40	82	33	42	101	19	30
64	32	42	83	26	37	102	30	38
65	25	35	84	28	40	103	26	39
66	30	41	85	29	40	104	29	39
67	31	41	86	27	39	105	30	38
68	30	42	87	21	30	106	27	36
69	31	41	88	18	26	107	22	29
70	16	24	89	36	45	108	32	40

คะแนนกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	เลขที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
109	27	38	127	17	25			
110	28	36	128	23	34			
111	36	44	129	30	38			
112	32	40	130	29	38			
113	21	31	131	30	40			
114	20	28	132	20	30			
115	22	31	133	32	39			
116	27	35						
117	24	31						
118	32	41						
119	28	39						
120	36	44						
121	26	35						
122	23	34						
123	27	38						
124	30	37						
125	27	39						
126	20	29						

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ : การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บทคัดย่อ
โดย
ขจร สุขวังสวรรค์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉพาะด้านความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท และความสามารถในการหาใจความหลักและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสัตตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กลุ่มตัวอย่างได้มาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียน 133 คน

การดำเนินการทดลองโดยใช้การวิจัยแบบ Nonrandomized Control Group Pretest - Posttest Design ใช้เวลาในการทดลอง 30 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยใช้แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแบบฝึกการหาใจความหลักและรายละเอียดด้วยวิธีการ TLS จากบทเรียนสำเร็จรูป และวิธี Identification

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านด้านคำศัพท์ 60 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.85 และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษา坎ใจความหลักและรายละเอียด จำนวน 47 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t - test ชนิด Dependent

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านด้านคำศัพท์ การหาใจความหลัก และรายละเอียดของเรื่องที่อ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Operational Research : English Reading Development's Mathayom Suksa VI
Students of the Secondary Demonstration School
of Srinakharinwirot University Prasarnmit

Curriculum and Instruction Department Faculty of Education
Srinakharinwirot University Prasarnmit Bangkok

The purpose of the study was to develop the English reading ability : guessing the meaning of the word, getting the main idea and details of the text.

The subjects were all the sixth Mathayom Suksa students of the Secondary Demonstration School of Srinakharinwirot University Prasarnmit, Bangkok during the second semester of 1989 academic year. The Nonrandomized Control group Pretest - Posttest design was used in the experiment. The experiment groups's three learning practice kits were guessing the meaning by using the context clues getting the main idea and details by method of identification and by method of TLS in the form of programmed instruction.

Before and after the treatment vocabulary and reading ability tests were given. Then the scores of the tests were statistically analysed by the t - test Dependent.

The result revealed that the English reading ability : vocabulary, getting the main idea and details before and after the experiment was significantly different at the .01 level.